

DOMBOK
NORRVIKENS FÖGDERI
1702

Från Göta Hovrätt Volymbeteckning hos SVAR EVIIAABA:33 kort 1/3	VETTE
--	-------

Anno 1702 d. 10 Februari blef ordinarie Tingh hollet med Wätte härad å rättan Tingstad
Giästgifwaregården Wijk, tillstädes warandes Cronones BefallningzMan Wällbet:de Bengdt Månson,
Ländzman Wäll:t Tomas Kiep och Tingelagetz edsworne och sedwanlige Nämbd.

- af häradet

Lytter Olufsson i Östby
Jon Hansson i Åhmot
Hans Mickellsson på Runö
Hans Simonsson i Sälten
Anders Andersson i Trjer
Jon Larsson i Kollekin
- af Tanumbs härad

Reor Toreson i Hougen
Hans Bryngellsson i Säm
Gude Ericksson i Hågeby
Guttorm Gunnesson i Rungstång
Jon Pärsson i Gurssredh

-----26 mål-----

Gudztjänsten wardt i förstone hollen på Tingsplatsen och Tinget sedan begynt med sedwanlig uthlyssningh.

Nedanberg Vik Bohus fästning Buar Skär	Skee Skee Kungälv Skee Skee	1. Cronorättaren Sifwer Olufsson i Neanberg föredrog Rätten hurusåssom Erick och Jöran i Skiär hafwa mootwilleligen utheblefwet då dhe war tillsagde att möta med sine hästar i Wjk och siussa effter hans Excell:ts Hr gouverneur och Amiralens Högwällb:ne Baron Hr Erick Siöblad pass LandsGevaldiere Grönman som war beordrad att föra een arresterad pärsson Plander här Nord ifrån till Bohuus hwillcka han för samma ohörsambheet låtet hjt till Tinget incitera att stå derföre till answar. Jören war tillstädes och sade sig hafwa giordt färdig till Siussningen, män är uthaf sin granne Erick hindrader i det han föregifwet sig icke förr willja infinna till siutzet än då Rättaren kommer i gården och tillsäger; Rättaren klagar att Erick är een olydig man som alltid wissar sig mootwillig och upstussar dhem andre, säger och sig hafwa blefwet hotader med hug för siussetz försummellsse att Gevaldigern icke kunde fordtkomma; Eliest klagar han öfwer åhboerne i Buar att dhe äfwenledes utheblefwet med Siusset och war tillstädes Amund Torstensson sampt Nills Eskellsson hwillcka sökte sig ursächta dhermed att dhem ey tillföll siussa dhen gången, uthan ordningen tillföll dheras gåhlboo Erick Olufsson som nu frånwarande war och intet förfall låte lyssa, icke heller Erick i Skiär uthan dhe begge mootwilligdtwijs utheblefwet och i andra ährander faret såssom dheras grannar betyga, Amund påskiuter sig hafwa warit färdig och hafft sin häst sedlader att följja medh till wacht, män Erick wäntade på andra som skulle komma med i siusset; Amund tillstod att Nills icke tillföll ordningen dhen gången utan Erick borde sådant præstera. Resol:o Såssom Erick Ericksson i Skiär utan förfalls lyssande utheblefweet contumaciter och sig afhollet utj andra sina ährander hwillcket och Erick Olufsson i Buar betygat ehuruwäll han intet laga förfall heller hafft såssom des gåhlbonder wittna; Så blef detta måhlet med domb sålunda afhullpet att dhe hwar plichta 3 mark för försummat siuss, item Jören i Skiär och Amund Torstenson i Buar hwar 3 mark der till med plichtar Erick i Skiär och Erick Olufsson i Buar för försummat uprop hwar 1 dr och förfalllost utheblifwande hwartera 2 dr Smt skollandes och samptel. swaranderna wara plichtige uprätta klaganden utj stämningz pänningar och omkostningh hwar 2 mark Smtt.
---	---	--

Ting den 10-11 februari 1702 i Vik – fortsättning.

	<i>Ingavs lista över personer som inte infunnits till möten för betalning av utlagor (Inga namn)</i>	2. Cronones Befallningzman Wällbetrodde Bengdt Månson ingaf een Lista uppå någre som icke wehlat sig infinna uppå dhe möten som ära uthlyste till uthlagornas afbetahning, hwillcka han påstod motte plichta på dhett dhe een annan gång sig wisa willige och Cronones uthlager jämbwäll i rättan tjd uthgiöras motte, Een dehl af dhem worro tillstådes och een dehl hade förfall, uthlofwandes sig häreffter willja betyga dhen hörsambheet som wederbör, beklaga att dheras fattigdomb warit största orsaken till uthelblifwandet; Och som Rätten fan betänckelighet att beläggia dhem med straff och således föröka dheras slätta tillstånd wore och så störste dehlen otänlige att plichta med Kroppen; Fördenskull dhe dhenne gången blifwa allfwarligen förmante att hädan effter sig rätta hwillcket dhe också uthlofwade.
Halden Hälle	Norge Lommeland	3. Kom för Rätten Jöns Bryngellsson på Fredrichzhalld och tillkiänna gaf sig hafwa ingådt ett frjwilligt köp med Pär Erlandsson i Hälle i Lommeland sochn om dhe sex och een halff setting Landskyld i bem:te Hälle som honom allena effter sine syskons dödel:a afgång är i Mödernes arf tillfallen, och sade han sig samma jord till bem:te Pär Andersson updraga för trättiotwå Rdr Courant Mynt i swänksa penningar jorden dheremoot till sin säckra och obehindrade ägo att nöttia, bruka och beholla, utan påtaht; Och som köpet med penningens rictiga här å tingen erläggande och handslag fullgiordes; Så blef sådant af Rätten confirmerat och jorden Lagbuden 1ste gången.
Lommeland Unneberg Össby	Lommeland Lommeland Näsinge	4. Klagade åhboerne på Crono och Frällssehemmanet Lommeland Nembl. Hallfwor dhett seenare hemmanet åhboande och Lars och Oluf dhett förra att Vincentz Asslacksson som boor på ett hallfft ..?hemman Unneberg hafwer giordt ingrep utj dheras Skog och öfwer rätta skillnaden hugget för hwillcket dhe påstå han plichta motte; Swaranden föregaf sig uppå Mårtens i Knaråhs persvation hafwa hugget dher nu öfwerklagas effter hans steffaders häfd som bodde i Unneberg,, män nu på 26 åhrs tjd eller sedan han kom till gården hafwer han ey något högge fördristat sigh dher öfwa; Mårten framkom okallad och ostämbd och uthlätte sigh sin steffaders häfd willia bewittna, män kunde icke dhertill admitteras effter han sig såssom partisk och wederdehloman och den dher Wincentz till högget persvaderat, uthlätte, Nembdemannen Lytter i Össby som skillnaden synt gaf tillkiänna att effter dhe märcke som honom blefwe uthwiste i Vincentz närwaro Nämbligén ifrån Nord i Södost till een kulle kallas Sparcken dherifrån till een kulle i ett högdtt berg syntes som hade inom linea recta Vincentz hugget 10 st graner och mitt i skillnaden 4 st.trä. Cronones Befallningzman påstod att hwart och ett hemman motte förblifwa wed sin rätta ägendomb och icke dhen ene hugga in på dhen andre; Fördenskull Rätten utj dhenna saken resolverade att Vincentz Asslacksson som öfwer skillnaden hugget hwar till han alldrig tillförne uthi 26 åhrs tjd sig fördristat skall derföre plichta effter dhett 18 cap: Bygg: b.L.L. 3 mark skall och lämbna klaganderna dhett hugna sampt dhem refundera i skadestånd och Expenser 1 Rdr Mårten i Knaråhs som sig giordt till Måhlssägande utj een annor Mans saak plichtar effter 29 cap: Konungz b.L.L. 3 mark och äger der till med swaranden allt skadestånd uprätta med 2 Rdr.
Vättland	Skee	5. Föredrog Cronones Befallningzman Wällbetrodde Bengt Månson hurusåssom han sitt Boställe Wättlanda hafwer emottaget mycket uthödt på skogen och nu under sitt beboande dhen upfredat att han med tjdén till hemmanetz conservation kan hafwa hiällp till byggnad och hwariehanda tarfwer, och war derföre begiärandes att skogen för allt intrång fredkallas motte effter som een och annan af hans grannar sig understå hembligen i skogen begifwa och den afhända; hwarföre såssom ett sådant förehollandhe sträfwar emoot Lagh och hwart och ett hemman bör sin rätta ägendomb utan intrång niuta och beholla; Ty i förmågo af Lag blef all dhen till Wättlanda hörige skog af hwad slag dhen wara må lyst i hällgd och fred för all åhwärckan och olofliget högge med 40 mark plicht, hwillcket således till een hwars effterrättellsse publicerades.

Ting den 10-11 februari 1702 i Vik – fortsättning.

Amsterdam Bodal Holland	Holland Lommeland	6. Upwistes een skriffit dat: d. 6 Martj Ao 1664 som förklarar huruledes Nills Elofsson hafwer till Lähns bekommet Ao 1663 d. 12 Decemb:r utaf een Man benembd Hans Tysk 8 Rdr då han wistades uthj Amsterdam hwillcka pänningar Nills Elofssons broder Tore Ellofsson som boor i Bodahl och brukar sin broders jord dthersammastades haf:r till Hans Tysk betallt och effter hans broder är barnlös död worden begjärer han hans jordh till försäckring alldenstund inga lössören eller annan ägendomb har sig effterlefnat, och som förutan dhenna skulden Tore gjorde bewissligit sig hafwa å samma sin broders wägnar betahlt 6 Rdr i danskt mynt på Fredrichzhalld för någre verificationer som blefwo till arfz erhollande i Holland Extraderade; Nills Elofsson iämbwäll bewittnas af Nämnden ingen annan ägendomb sig effterlefnadt än samma jord i Bodahl; Ty i förmågo af Lag blef så wjda Tore Elofssons fodran intecknad på hans broders jord i Bodahl som emoot samma pänningar beräcknade dhe 8 Rdr effter Specie och dhe 6 effter dansk myntt swarar och tillfyllest giör, må och Tore jorden för samma pänningar och liqvidation om han mera ähr wärd att bruka till thes arfwingarne emillan een särskillnad slutad är.
-------------------------------	----------------------	--

d. 11 continuerade Tinget

Stare Norge	Skee	7. Kommo för Rätten Rassmus Anderssons arfwing:r i Stare i Skie sochn, Nämbl:n stefsohnen Sören Olufsson, Oluf Knutsson och Hans Knutsson som hwardera äga Rassmus Anderssons kiöztliga döttrar och insinuerade ett pantebreef dat. Näs d. 20 Augustj Ao 1670 som sahl: Majoren i Norge Wällb:ne Anders Billdt bem:te Rassmus Andersson meddehlet uppå sitt frja Frällssehemman Staer och haf:r der på anammat effter samma brefz förmählade 250 Rdr courant hemmanet dheremoot uthi 30 åhrs tjd under panterätt att besittia, hafwandes och sedermera sahl. Hr Bildtz Enckiefru Wällb:ne Fru Anna Höök upburet på samma panterätt een förhöjellsse af 100 Rdr och pantedagen förlängdt ifrån d. 12 Julj Ao 1690 till 20 åhrs förlopp såssom des egenhändig förpantningz bref af samma Dato uthwissar, Och som gården för hwariehanda uthseende är dher effter upbuden å 3ne ordinarie tingh såssom d. 1 g:n d. 9 Junj Ao 1697, andra gången d. 5 Octob:r samma åhr och tredie resan d. 8 Feb: Ao 1698 hafwer effter dess anhängigande wällbem:te frun med sin mågh wällb:ne Fredrich Christian Reikqvin? och des Fruu Wällb:ne Ellsa Catharina Billdt d. 5 Aprilis Ao 1699 sambtyckt såwjda till samma upbod som att dher de icke gården då igenlöste skulle dhe ingen yttermera rätt eller rättigheet dher till hafwa, och effter pänningarne icke nu mera ära blifne erlagde och panten af wederbörande inlost woro Rassmus Anderssons arfwingar begiärandes häradzfasta således att Sören Olufsson som i föllje af kiöpebreef under d 7 Feb. nästledne hafwer förnögd Oluf och Hans Knutsöner å dheras hustrurs wägnar 24 Rdr 15 öre Smtt att dhe ingen wjdare tahlan sig tillkiände, han och elliest ärffft en dehl effter sin moder sampt förnögd sin swärfader een trediedehl af sina pantepänningar bekommer hallfwa dehlen i gården eller 2 Tunnor skylld, och af dhen andra hallfparten Oluf och Hans Knutsöner uppå dheras hustrurs wägnar hwardera een fierding eller ½ Tunna skylldh efftersom och dhe sina hustrurs hallfsystems arfwingar effter qvittance af d. 10 Novemb:r Ao 1692 alldehles för des anpart afbetahlt hafwa; Så emedan Rätten befinner dhenne Frällssegården Staer bestående af 4 Tunnor skylld wara till sitt fulla wärdie a 350 Rdr pantsatt, förutan siättepänningen som sig till 58 1/3 Rdr courant belöper hwillcka och blifwa nu här å Tinget richtigdt ehrlagde till Cronones Befallningzman och giör tillhopa 408 1/3 Rdr bördemännen icke heller sin pant innom Lagsens præscription hafwa infrällst, utan fast meer sig allan rätt afsagdt dher dhe dhet då gienst icke effterkommandes wore att gården nu således i alla måtto är uthan klander fullständen både för dem som honom uthsatt hafwa och andra bördemän såssom Lagh 7. Cap. Jordeb. L:L: förmår; Fördenskull i förmågo dheraf skafftskiötes samma frällssehemman Stare Sören Olufss. sampt Oluf och Hans Knutsöner dheras hustrur, barn och arfwingar till een Laga fast säcker och hädan effter opåtahlt ägendomb att nöttia, bruka och beholla nu och i ewärdeliga tjder, i huus, tomt, jord, åker, äng, skog, marck etc.
----------------	------	--

Ting den 10-11 februari 1702 i Vik – fortsättning.

Varp Mörkebacka	Skee Skee	8. För utan dhet Biörn Olufsson i Wärp hafwer tillförne erhollet häradzfasta uppå 17½ setting skyld i Mörckebacka som behörigdt bewijs af d. 8 Octobr Ao 1700 här insinueradt förmähler producerade han Skiuhl Jönssons uthsago att hafwa till honom uthi sin stora armod och fattigdomb updraget ¼ skeppa och 1 Kanna skyld i samma gård för 7½ dr Smt som Siuhl tillförne i föllje af pantebreef dat. ordinarie Tinget i Wick d. 7 Junj Ao 1694 under panterätt innehafft, hwarmed nu Biörn Olufsson dhen hallfwa dehlen i Mörckebacka bewjsar sig äga och skall han fördenskull för sig och sine dhenna lilla parten som ingen besittellsse giöra kan hädan effter opåtahlt beholla utan vidare Skiuhl Jönssons eller des arfwingars åhtahl, hwilket sålunda blef bem:te Biörn Olufsson under behörig verification communicerat.
Torgonö	Tjärnö	9. Framkom för Rätten Gude Haraldsson och tillstod med sin hustrus sambytyckie sig på kiöp updraga till sin sohn Oluf Gudesson dhe 6 settingar skyld i Torgunneröo i Tiärnö sochn som han effter kiöpebref de Dato ordin:e Tinget i Wijk d. 11 Feb. Ao 1695 af 3ne sina bröder för utan två settingar egen odelssjord sigh tillhandlat hafwer för 16 Rdr till hwar broderlutt emoot en erlagdh recognition af sin sohn i anseande af använd byggnadh 70 Rdr courant, afhänder alltså sig, sin hustru, och dhe andre sina barn och arfwingar samma 8 settingar skyld i Torgunneröo och dhem tillägnar bem:te sin sohn Oluf Gudesson till sin fullkommerl. ägo att nöttia, bruka och beholla för samma tillfullo erlagde 70 Rdr, hwilcket kiöp af Rätten blef bekräfftat att hädan effter Lämbnas wed sin fullkommerliga wärckian, Till wisso under wedehörigh verification extraderat.
Sundby Ramdal Ostende Danmark	Hogdal Hogdal Belgien	10. Upwiste hustru Tora Hansdotter i Sundby beläget i Hogedahl sochn i Bohuus lähn een skriffit som hennes sohns Cammerat Måns Mickelsson Ramdahl hafwer henne tillskrefwet och berättat huruledes hennes sohn Hans Nillsson Sundby är igiönom döden afgången och sig effterlefnat pänningar som ståendes äre utj Ostende i wapn af Konung von Danemarck hoos een Man Cornelius Lorentzon hwillecka penningar hon söker uthbekomma och till dhen ända anholler om Rättens bewjs att hon till hans qwarlefnade pänningar och hwad mera effter honom finnas må är rätt arfwande; Så alldenstund Rätten effter intagen underrättellsse kan betyga att hon och ingen annan är befogad till samma arf effter sin kiötzlige sohn Hans Nillsson Sundby, så blifwer hon respective recommenderat till wederbörande att niuta det assistance att dhen som dhenne attesten innehafwer må allt hwad effter honom fins uthbekomma, här till dhen afdödas moder att lefwerera, Till mera wisso warder dhetta under häradzSigill och wederbörandens underskrift extraderat.

Ting den 10-11 februari 1702 i Vik – fortsättning.

Nedanberg Älgö	Skee Tjärnö	11. Effter herr Öfwerstens för Dragounerna Wällborne Hr Petter Weinholtz anholdande blef ett hallff hemmans Neanbergz i Skiee sochn ödessmåhl och des i råkade beskaffenheet ransakat och befunnet att samma hemman fuller ähr effter annart lutade till undergång. efftersom åhboen förmedellst fattigdomb icke förmåtte gården upså eller wed laga häfd hålla så att dhet ändtel. Ao 1701 blef totaliter öde. ehuruwäll åhboen Nills Hallfwardsson som då gården innehade gjorde sin högsta fljt att holla honom wed sin laga häfd. men både gårdzens swaga ägor, misswäxt och andra Olyckor med boskap förmåtte så mycket att åhboen blef uthfattig och moste gå derifrån een tiggare och alldeles huusarm, dhetta hemmanet har tillförne waret odell och för 1 Tunna skyld i Ellgöen bordtgofo wederbörande sin odellssrätt i Neanberg. hwarmed fuller hans Kongl. May:tt och Cronan då kunde wara belåten men sedan ett stort oförmodeliget hagell påkom som bordtslog säden och så uthskiöllde ägorna att dhen bästa matjorden neder i grunden blef borta och förgången har sedan åkeren ey buret säd, lærer icke heller upkomma i rätt bruk eller derpå åhbor kunna fås för än hemmanet blifwer förmedlat; Fördenskull i anseande af förbem:de orsaker hafwer Herr Öfwersten som hemmanet är anslaget ingen ränta kunnatt der af pro Ao 1701 undfå, utan 19 dr 9 öre Smt innestådt till hwars afbetalning allenast fins tillgång af ödesshöet 3 dr sedan bådzman åthniutet sin Löhn, men till dhen öfrige ränttan är ingen tillgång med mindre Hr Öfwersten bekommer wederlagh: att nu således hwarcken Hr öfwersten waret wollande eller någon annan till dhetta hallfwa hemmanetz ödessmåhl. och att så stoor räntta åhterstår för bem:te Åhr warder sådant under wederhörig verification communicerat.
Nordby Övre Medby Åmåt Björnestad Söder	Hogdal Hogdal Hogdal Norge	12. För Rätten inkommo sahl. Ifwar Olufssons arfwingar i Öfre Norby i Bodahl sochn (<i>Aé: Rättel. Hogdal sn</i>) wällförståndig Oluf Ifwarsson och Erick Olufsson i Medby som äger hans yngsta syster hustru Anna Ifwarsdotter som och upsteg. Nembdemannen Erlig och beskiedelig Jon Hansson i Åhmåt hwilleken äger dhen älldsta systemen hustru Marta Ifwarsdotter och wore samptel. begiärandes skiffte och Laga särskillnad uppå den jord som dhem är i fäderne arf fallen i Nordby gård, tillkiänna gifwandes att utj samma gård dheras förälldrar ägde 4 Tunnor skyld af hwilcka Ifwar Olufsson med sin hustru Tora Börgiesdotter effter pantebrefz innehold hafwer pantat 7 settingar skyld och dheremoot försålldt hennes odellssjord i Norge i Sönder Björnestad i Sieber? sochn till 11½ #? och 6 mark stridt biugh hwilcket broderen påstod motte upfyllas med jord igen i Norby efftersom dheras fader ey något af sin jord hafwer såldt deremoot utan sin hustrus jordh allena, och derföre förmehnar så mycket af fädernes jorden böra i stället för dheras Moders odell considereras, hwarpå sig förklarade dhe andre arfwingarne att gården icke mehra tåhl än 2ne åhboer dheras swärmoder icke heller huusswill kan göras utan hon sin besittellsse niuta motte hembställlandes i ty Rättens bepröfwande på hwad sätt bruket och jorden må dehlas; Fördenskull hwad siellfwa jorden angår så kundhe Rätten icke wjdare dhen ansee i Norby för hustru Tora Börgesdotters andehl än dhe 17 settingar som pantade äre, efftersom dhet 9 cap. Jord b.L:L: förmår, att dhen jord man säljer i enom stad och kiöper eller skifftar i annan dhetsamma considereras af dhen beskaffenheet som jorden såldes, och pabelöper i ty af dhen öfriga jorden Broderen i Fäderne 1 Tunna 8½ setting och hwar syster 10 ¼ setting; Men hwad bruket angår så förbeholles effter arfwingarnes uthlåtelssse Moderen hallfwa bruket i sin lifztjdh och broderen dhen andre hallfwa dehlen emoot recognition och Landskyld till dhem andra, Rätten kundhe i det öfriga intet annort än conservera Jon i Åhmåt wed sitt fiendendehts bruk till nästa fardag, effter som han icke för än i höstas är afsagder, hwilcket i dhetta måhlet länder parterne till effterrättellsse.

Ting den 10-11 februari 1702 i Vik – fortsättning.

Elsängen Stare	Skee Skee	13. Tillkiänna gofwo sin förljknig bröderne Oluf och Hans Knutsöner att dhe på 10 åhrs tjd haf:r giordt ett sådant makeskifte sig emellan, att Oluf skall bruka den fiärdepart Hans tillkommer i Elssäng och Hans dheremoot under så lång tjdh bruka Olufz fiärdepart i Staer . skollandes dhe emedlertjd på hwar sitt ställe så bruka skogen som försvarliget wara kan och ingentera till förfång eller skada länder, hwilcken afhandlingh blef af Rätten att hollas oryggelig bekräffad och under wedehörig verification meddehlat.
Solberg Varp Gribered	Skee Skee ?	14. Oluf i Sohlberg war instämbd för dhet buller och owäsende han föröfwat på sina gjäster och beklagade sig Hans i Wärp att han 37 resor ryckte honom i sin skiorta och kallade honom een siälm hwaröfwer Anders Nillsson i Gribered klagar att wara med samma Siälssord angrepen; Oluf benäkade wäll allt dhetta, män blef öfwerbewist att hafwa sökt saken med ½ skiäppa korn försona, Fördenskuil såssom Oluf nu mera rättar sina ordh och säyer sig dhem ey kunna bewissa, så blef han effter det 43 cap. TingeM.b: sackfälld till 2 gång:r 3 mark skall och klaganderna uprätta för uppholld här wed Tinget hwardera 1 Rdr, Och som Oluf elliest försummat 2 uprop att saken till slutet på Tinget är upskuten så skall han derføre plichta 2 dr Smtt.
Solberg	Skee	15. Cronones Ländzman Wäll:t Tomas Kiep framförde Cronobådzman Trulls Biörck som sig beklagat wara skuren utaf Oluf i Sohlbärg med een knif, att han nu wiste ett ärr i sitt hufwud och som han hembligen sig förlickt anklagar han Oluf dherføre, Oluf sade sig honom ingen skada hafwa tillfogat men Ländzman bewiste honom hafwa bådzman tillbudet i föräring ½ skeppa korn, dhen han till uthslag deponerat hoos sin granne, Effter dhet 6 cap. SäraM.b.L:L: md willja på Resol: dömmes Oluf i Sohlberg att plichta för full såår 20 mark skall och bådzman för sweda och wärck åthniuta dhet insatta kornet; För Tingzsökning skall Oluf uthläggia till Ländzman ½ rdr,
Lien Jeppes gård	Skee	16. Anhöllt Fendrichen Edell och Manhafftig Jonas Gillerstedt om Rättens Attestatum öfwer Fördehls hemmanet Jeppes gård i Liane i Skiee sochn att dhet samma är utaf dhen ordsaken råkat i ödessmåhl pro Ao 1700 att både Man och qwinna sampt barn sidst på året 1699 blefwe döde, hwilket och häradzNämbden besannade och att effter åhboen icke det ringaste fans hwar med skatten för samma Åhr 1700 kunde blifwa betahlt wjdare än sedan bådzman:n hade sin lähn åthniutet Hr Fendrichen bekom af ödesshöet 5 dr Smt så att nu mera återstår 9 dr 12 öre 4½ ..? Smt till hwars betalningh ingen annan tillgång fins utan Hr Fendricken blifwer med wederlag hullpen, kunde icke heller någon åhboe för 1700 bekommas för medellst dhen påkombna rupturen men Ao 1701 blef hemmanet åter brackt i bruk igen och åhboe anskaffad, hwilcket således under wedehörig verification comuniceras.
Vik	Skee	17. Till giästgifware och Tingehussens reparat:n i Wätte härad och Wjk hafwer Cronones Befallningzman Wällbetrodde Bengdt Månson upkiöpt 2 Tunnor kalck a 24 öre T:n som och effter besichtellsse och mätis ordom tillkommer Muraremästaren Paul Bomgård att niuta i arbetzlöhn för spisars, skorstenars och tompningz reppande och anstrykande 3 dr Smt.
Nordby Åmåt	Hogdal Hogdal	18. Præsenterade här för Rätten wällförståndigh Ifwar Olufsson i Norby dhe pänningar som han låntaget af sin swåger Nämbedemannen Jon Hanson i Åhmot hwilcka han wäll uthlätte sig icke willia taga här på Tinget, men så snart dhe honom i hans huus tillbringas är han nögd, förbehollt sigh icke heller någon præntention på interesse utan såssom dhe utan des blefwe effter obligationens lydellsse hembudne, uthlätte sig Jon Hansson dhem emottaga, hwilcket effter begiäran blef således till effterrättellsse insererat protocollo.

ing den 10-11 februari 1702 i Vik – fortsättning.

Elsängen	Skee	19. Bewiste Hans Knudtsson med 2ne kiöpe Zedlar den förste dat. Ellssäng d. 24 Feb: Ao 1700 och den andra d. 3 May Ao 1701 hurusåsom des swågrar Oluf Jörgensson och Jon Ericksson hafwa till honom afstådt dhen odellssjord som dheras hustrur Anna och Dordj Knutzdöttrar tillkom i fiärdingen i Ellssäng och dherföre hwar upburet half adertonde Rdr 18 öre, hwillcket blef sålunda intecknad till laga wärckian.
Anneröd Strömstad	Hogdal	20. För Rätten sig inställte Assbiörn Ericksson i Anneröd i Hogdahl sochn och berättade uppå sin faders wägnar som icke hjit till Rätten komma huruledes strandrjdaren Carl Kulling i Strömstadh , hafwer hans faders träläst som liggandes war på stranden wed Salltboobacken honom owitterl. bortsåldt åth Fredrichzhalld och hafwer fuller han sökt honom dherföre Lagl. tilltähla, män icke erholla kunnat på honom citation eller fådt honom till något stånd utan han fördenskull nödgas sig förfråga hwarest hans rätta forum lærer wara på dhet han sacken må kunna fåå till sin rätta drefft?; Så emedan uthaf dhe ransakningar som wed store siötulls rätten holdne äre erfahas kan att kiäromåhlet till een dehl hörer under häradztinget hwad afhändandet och dyljckt angår, men uthfördslen och dhen afgifft som borde i Tullen erläggias under Siötulls rätten; Så tillkommer dherföre utj dhet förre kiäranden att tilltähla effter laga citation sin wederpart här wid Rätten derest giärningen är giord såssom lag förmår, och dher sin rätt på honom i dy måhl sökia
Röd	Tjärnö	21. Inställte sig för Rätten Engebrett Haralldsson på Rödh i Tiärnö sochn och berättade hurusåsom han samma hemman hafwer emottaget alldehles till dhe två tredieparterne förfallet och dhen andra tredieparten merendels af samma willkohr, förmodar dherför till gårdzens upkomst att niuta några frjheetz åhr; Hwarföre Rätten låte sig om samma hemmans beskaffenheet underrätta, befinnandes att dher uppå hafwer bodt tillförne twänne bönder dhen eena som innehade dhe två tredieparterna blef dödh och hustrun moste effter honom söckia sitt uppehälle med tiggande, dhen åhboen som honom Succederade råkade förmedellst gårdzens ringa äger i så stoor fattigdom att han sitt bruuk qvittera moste och begaf sig i Konungens tjänst till bådzman hwar igiönom hans bruk blef öde och hussen alldehles förfallna effter samma åhboer ey förmådt hafwa dhem reparera och underholla, gården i sig sielf är af så ringa ägor att han nödwändigdt moste ifrån ett heelt hemman till ett fierdendehls mantahl förmedlas, om någon åhbo dher på kunde anskaffas, förmotte icke heller dhen andra åhboen som innehade een trediepart hela bruket antaga, ey heller wille någon sig djt begifwa med mindre han undfinge alltsammans i bruk, Och som hemmanet således är icke allenast till bygnaden förfallen, hwillcken med stoor bekostnad moste Långwäges och dyrt förskaffas, utan ägorne mycket skiämbde och af sig kombne; Ty lærer dhenna åhboen Engebrätt Haraldsson åth minstone behöfwa twänne åhrs frjheetz så frampt han skall kunna besittande blifwa och förmå bringa gården till laga häfd och bygnad, Till wisso blef dhetta attestatum under häradz Sigill meddelat.

Ting den 10-11 februari 1702 i Vik – fortsättning.

Björke Nedanberg Bovall Hee	Skee Skee Skee Skee	22. Kommo för Rätten åhboerna på dhe 4 hela Cronohemmanen Biörcköö i Skie sochn item på dhe twänne hela Cronohemmanen Nedanberg af hwilcka Een half är förledet och innawahrande åhr ödeliggandes på ett heelt Cronohemman Bowall och ett helt Prästebohls hemman Hede , beklagandes att desse hemmans ägor ära så swaga till alla sina lägenheeter att dhe omöyerl:n tåhla kunna sin skatt deruthaf draga uthan dhe dhem ifrågå moste, om dhe icke blifwa förmedlade till een skiählig och drägeligh ränta; Cronones betiänte så wäll som Nämnden besannade att ägora ära mycket ringa och på dhem een stoor räntta förd, desse gårdarne hafwa alltså ledet een stoor och merckelig skada på sin åker utaf oförmodeligit hagell och wattn, som för någre åhr sedan bordtskiöllde matjorden att åkeren fördenskull är oburig blifwen och åhboerne hussarme, lärandes icke blifwa bebodde eller wed bruk holdne om icke dhe niuta skiälig förmedling efftersom åhboerna ära så af sig kombna i anseande af gårdarnes ringa och odugliga ägor så dhe moste såssom uthblottade sigh dherifrån begifwa och icke längre förmå skatterne draga som dhe här tills gjordt med största fattigdom, män tjd effter annan blefwet meer och meer arfwa? att dhe nu intet längre förmå skohla dhermed uthärda, dhetta attestatum blef allt dherföre under häradz Sigill verrificerat.
Nyckleby Ringdalen	Tjärnö Lommeland	23. Blef upwist een specification på Giötheborgz Gymnasj hemmans förmedling utj Giötheborg och Bohuus län pro Ao 1701 hwilcken blef upläsen och befunnet at Myckleby (<i>Aé: Det står så</i>) i Tjärnö sochn 1 helt hemman af dhe reducerade uthsochne hemmannen är Ao 1683 förmedlat till ½ uth Ordinarie och Extra ordinarie räntorna item Ringdahlen ½ uthsochne i Lommeland sochn att wara Ao 1683 förmedlat till ¼ hwilcken förmedlingh Nämnden attesterade ändtel:n behöfwat och i ty Verificerades samma Specification under häradz Sigill.
Stare Hälle	Skee Vette hd	24. Emedan Sören Olufsson, Oluf Knutson, och Hans Knudtsson hafwa förmedellst laga upwiste skiähl erhollet häradz fasta på frällssehemmanet Stare i Skiee sochn och i föllie dheraf fullkommerligen erlagdt siättepänningen till Cronan Nembligen Ottetjo Siu dr 16 öre Smtt, I ljka måtto är för försålld jord i Helle tillfallet Kongl. May:tt och Cronan i siättepänningh 8 dr Smtt; Alltså blif:r sådant meddehlat till verification under häradz Sigill
Liveröd	Skee	25. Lagbiudningh 10 settingar Landskyld i Lifwered låter Erick Assmundsson till inlösande upbiuda. 2 gången
Välle	Skee	26. Skaftskiutningh Bewiste Anders Nillsson i Wälle i Skiee sochn med åthskillige verificationer huruledes han inlöst i samma gård med sitt Mödernes arf inberäknat 2 Tunnor skyld för nöyachtigh upburen betahlning såssom först ifrån Cronan infrällst ½ Tunna skyld hwilcken Oluf Asslacksson hade förbrutet effter TingzRättens bewjs af d. 1 Decemb. Ao 1681 och dherföre uthgifwet såssom Befallningzmans qvittance i föllje af då warande Hr Landzhöfdingens ratification, uthwisar 45 dr Smtt, Sedermer/a/ med ett document wisar han sig effter Gurin Haralldzdotter hafwa undfådt ½ Tunna skyld för 45 dr Smtt har och sin Moders broder barn förnögd för dheras arfweparter odelsslössen som tillförne wore effter pantebreef dat. Ao 1671 d. 11 Januarj pandtsatte, hwarföruthan honom een half Tunna waret updragen af Swän Trullsson som han i pant inehade, jämbwäll des egen arfwelutt effter des här upwiste pantebreef utan dato extraderat; Och såssom bem:te Anders Nillsson samma jord bestående tillhopa af 2 Tun:r skyld i Wälle hafwer låtet lagl. upbiuda å 3ne ordinarie häradz Tingh hon och sedermera både till köp och panterätt är oklandrad, fullständen, såssom Sweriges Lagh 2 och 7 Cap: Jord.b.L.L. förmår, ty i föllje dheraf blefwe samma 2 Tunnor skyld i Wälle Anders Nillsson, des hustru, barn och arfwingar för dhe tillfullo wärde uthlagde pänningar skaftt skiötte och fast ägnade till sin säckra och fasta ägendomb oqwallt att nöttia, bruka och beholla nu och i tillkommande tjder, i huus, tomt, jord, åker, äng, skog, mark etc

Aé: Ovanstående är det kompletta protokollet

Från Göta Hovrätt Volymbeteckning hos SVAR GHEVIIAAAH:33 kort 1/3	TANUM
--	-------

Anno 1702 d. 13 Februarj blef ordinarie Tingh hollet med Tanumbs härad å rättan Tingstad Hede, tillstades warandes Cronones Befallningzman Wällbetrodde Bengdt Månson, Ländzman wäll:t Swän Swänsson, sampt Tingelagetz wanlige nämbd.

Af Häradet
Reor Torson i Hougen
Gude Ericksson i Hågeby
Hans Bryngellss. i Säm
Guttorm Gunnarsson i Rångzstångh
Jon Pärsson i Juhlsredh

Af Wätte härad
Lytter Olufsson i Östby
Jon Hansson i Åhmåt
Hans Mickellsson på Runö
Hans Simonsson i Sälten
Jon Larsson i Källekin

-----38mål-----

UTDRAG

Kalleby Rungstung Ryk Stora	Tanum Tanum Tanum	1. Såssom Nämbdemannen Oluf Tronsson är igiönom döden afgången och een annan skickelig pärsson i des ställe erfordras, så blefwe dertill utj wahlet satte 3 Män Simon Olufsson i Kalleby , Oluf Bryngellss. i Rungstång och Oluf Lassesson i Stora Ryck af hwillcka både allmogen och Nämnden uthkohrade Simon Olufsson, efftersom han boor i fiärdingen deraff dhen döde afgången är, är och een skickel. pärson som till dhet Embetet är wäll tiänlig; hwarföre effter aflagd Eed som honom på behörigdt sätt blef förestafwad han togh sitt säte hoos dhen andra Nämnden och förmantes att sig så föreholla som hans Eedz plicht fordrar.
Näs Wrängs- holmen Risängen Strömstad	Tanum Tanum Skee	2. Pär Andersson i Näs å sine och såssom förmyndare för Oluf Anderssons barn i Wrängzhollmen medh deras moder Lifwa Jörendotter sökte till att inlössa i samma hemman ifrån Engebrett Haralldsson i Rissäng efftersom han dhet under sin förpantning låtet upbiuda; Och fördenskull tillätte Borgaren i Strömstad wällförståndigh Tore Swänsson pantepänningarne hemläggia till Engebrätt och gården för sina pänningar beholla, Och som bem:te Engebrätt icke kunde pänning:ne benäka, utan dhe blefwo honom tillställte, ty afskiedades emillan bem:te Tore Swänsson och wederbörande odellsmän Nembl:n Pär Andersson å sina egne wägnar een trediepart i Wrängzhollmen ägandes och dhe två parterna Oluf Anderssons barn, Tore Swänss: skall för dhe Sextio dahler sillfwermyntt som nu till Engebrätt blefw igiönom Ländzman Wäll:t Swän Swänsson och 1 Nämbdeman tillräcknade bem:te Wrängzhollmen till sin frj brukelige underpant innehafwa och beholla för sig och sine arfwingar af Pär Anderson på Näs alldehles oklandrat och till thes Oluf Andersons barn gården innom Sex åhr inlössa för dhe uthlagde 60 dr Smtt, hwad och emedlertjd på husen kostas skall sådant effter mätes ordom Tore Swänsson wed affträdet godtgöras, jämbwäll af Engebrätt upfyllas allt förrwärrande sedan huussesynen hölls. Sådant allt blef af Rätten bekräftat och under behörigh verification communicerat.
Gerum Rörvik	Tanum Tanum	3. Resolverades det Oluf Andersson i Giärum på sin hustrus wägnar bör utaf hennes stefmoder Anna Larsdotter i Rörwjk åthniuta een hallf Rdr för hennes præntention utj twänne kallfwar som effter hennes Man icke kommo i något arfskifte, hwarmed dhe äre alldehles åthskillde.
Kalleby	Tanum	5. – 6. <i>Aé: Målen berör gården Kalleby</i>

Ting den 13-15 februari 1702 i Hede – fortsättning.

d. 14 Continuerade Tinget

Berga Biörnim	Lur Lur	16. Ingaf Pär Olufsson i Bärgia ett förpantningzbref uthgifwet d. 14 Junj Ao 1686 som förklarar, det Tora Ifwarsdotter hafwer af honom upburet 10 Rdr på 2½ setting skyld i Biörnem , hwarförutan nu närwarandes bekiände Toras broder söner Simon och Nillss Mickellssöner sig i Ljka måtto pantsättia till Pär Olufsson dheras odellssjord dersammastädes bestående hwar deras part af 5 kannor för 5 Rdr som dhe och hwar upburet hafwa, wisandes dessutan Pär med förr citerade pantebreef att dheras syster sin part äfwenledes hafwer till honom förpantat för 3 dr 24 öre, ehuruwäll i brefwet ära införde 5 dr 8 öre och skall alltså Pär Olufsson denna jorden för sigh och dhe sina till een fast säcker underpant innehafwa, till thes honom hans pantepänningar blifwa rättel. erlagde. Och som detta fins wara Lagljkmätigdt ingådt så blef dhenna transaction af Rätten bekräftad.
Kalleby	Tanum	17.-19 <i>Aé: Målen berör bl.a. gården Kalleby</i>
Resö Bolle	Lur Tanums hd	32. Anders Nillsson på Resöö pååskade dhet Anders Jacobsson sigh befrjja motte för hwariehanda underslef utj hans swärmoder sahl. hustru Marit Jacobzdotters boo, efftersom han utan någons närwaro hafwer allenast utj dotterens Anna Grimsdotters tillkallande öpnat een kista dher uptaget pänningar och 16 dr Lefwererat till Tomas i Bolle (<i>Aé: Det står tydligt så</i>) ; Ty blef Anders Jacobsson framkallad hwilcken tillspordes om han i sitt samwette kan säja sig frj för något afhändande, swarandes sig det kunna giöra och icke mera taget än han tillstådt för LändzMan wäll:t Swän Swänsson wed registreringen, omsider lickwäll wed Edens præsenterande tillstodh ändå 1 Carolin och icke meer hafwa sig ägnat; Fördenskull Rätten uppå sådant hans uthlåtandhe icke kunde sättia säckerheet till hans tahlän utan i arfwingames närwaro afftog honom Eden dhen han med hand å book aflade dhet han icke till dhet ringaste wjdare taget än bekiändt är. Anders Nilsson som haf:r wistas i husset emedan hans swärförälldrar legat siuka aflade och sin Eed att hwarcken han eller hans hustru så wjda honom witterl:t warit haf:a undandöllgt och taget uhr bodet; Fördenskull dhe hädan effter för hwariehanda misstancka bör wara befrjade och dhe pänningar dehlas alltså med dhen öfrige qwarlähtenskapen emillan Arfwingarne effter Lagh.

d. 15 Continuerade Tinget.

Från Göta Hovrätt
Volymbeteckning hos SVAR EVIIAABA:33 kort 1-2/3

BULLAREN o KVILLE

Anno 1702 d. 18 Februarj hölls ordinarie tingh medh Qwille och Bularens Härader å rätten Tingstad
Glästgifwaregården Rabalshee tillstades warandes Cronones Befallningzman Wällbetrodde Bengdt Månson,
Länssman i Qwille härad Wäll:d Börge Pärson, och Ländzman i Bularens härad Well:t Erich Anderson, sampt
Tingelagetz Eedsworne och sedwanliga Nämdbh.

af härader (*Aé: Qwille*)
Gunnar Larsson i Ytterby
Knut Hansson i Dahla
Gunnar Ellingson i Grimslätt
Erick Jonsson i Bottna
Bengdt Angrimsson i Lersten
Jacob Olufsson i Dofwelandh

af Bularens häradh
Gude Anderss. i Fagerhållt
Anders Hansson i Fressland
Oluf Hansson i Sundshult
Assmund Knutsson i Sämb
Anders Olufss. i Nafwerstad
Jacob Swänsson i Ullssredh

-----66 mål-----

UTDRAG

d. 19 Continuerade Tinget

d. 20 Continuerade Tinget

Sögård	Tanum	17.
Allstorp	Kville	Äskade Pär Jacobsson i Sörgård i Tahnums sochn dehlning och skiffte uppå någon
Damp Esten	Kville	jordh som effter dheras fader Jacob Asslacksson är arffallen och inlade alltså till
Bäckvall	Kville	dhes afgjörande dhen älldste broderen Axell Jacobsson ett skifftebref som uppå
Edsten	Kville	Rabalshe Ting d. 22 Feb: Ao 1686 är uprättat, hwilcket uthwissar hurusåssom
Fågelkärr	Kville	deras fader är tilldehlt af odelssjord i Allstorp för sin fodran 3 sättingar och 1
		skrull till arz af odelssjorden dersammastädes 3 setting:r 3 1/3 skrull fant? 6
		settingar och 1/3 skrull af pantejorden i Allstorp är faderen tillfallet 4 settingar 2 2/3
		skrull för 49 dr 10 2/3 Smt pantejord i Damp Esteen 9 settingar 2 2/3 skrull för 24
		dr 13 1/3 öre Smt Pantejord i Bäckwall 7 settingar 1 1/3 skrull för 50 dr Smt
		dessutan wissas med skifftebreef af d. 9 Martj Ao 1654 dhet Jacobz moder Kirstin
		Pärssdotter är tillfallet fädernes jord i Esteen 13 settingar 1 skrull, emot hwilcka
		hans syster fick jord i Foglekiär effter dess Mans berättelsse om förberörde jord
		äro effter Jacob Asslacksson 5 bröder, Axell, Pär, Anders, Oluf och Jacob
		Jacobsöner sampt 2 systrar Marta och Johanna Jacobzdöttrar och belöper sig af -----
		---OSV
		<i>Aé: Målet omfattar ca 1½ sida.-Det omnämnda protokollet 22 febr. 1686 är från</i>
		<i>ett ting från Qwille o Bullarens härad, och det har jag inte skrivit av.</i>

d. 22 Continuerade Tinget

d. 24 Continuerade Tinget

Således att wara angiwet, beswarat, Ransakat, befunnet, och afdömbdt sampt inprotocollerat, betygas
med wederhörigh underskrift och Sigill, Actum ut supra.

På TingzRättens wägnar
J. Cedercrona
(Sigill)

Från Ala:10 <i>Målen är onummerade, men jag ger dem löpande nummer inom parentes.</i>	LETTE
--	-------

Anno 1702 d 7 Majj höldz ordinarie Laga Ting, med allmogen af Wättehäradh å rättan Tingstadh Giestgifwaregården Wijck, Närwarandes Cronones Befallningzman Wällbetrodde Bengt Månsson på Wättlanda, ock häradhetz Ordinarie Eedsworne Nämbdemän, som woro effterskrefne Nämbl n

aff Wättehäradh
Lytter Olufsson i Össby
Joel Hansson i Åmåth
Hans Mickelsson på Runö
Hans Simonsson i Sältern
Anders Andersson i Trije
Joel Larsson i Källekin

aff Tanumbs häradh
Regert Tohrsson i Hougen
Hans Bryngelsson i Säm
Gudi Ericksson i Hågeby
Guttorm Gunnarsson i Rångstångh
Juhle Persson i Gursrudh
Simmon Olufsson i Calleby

-----10 mål-----

UTDRAG

	<i>Upplästes domarens fullmakt</i>	(1) S.d. sedan som Predijkningen hållin, och Tinget på wahnliget sätt uthlyst war, upplästes Tings söckiande Allmogen Kongl. Maj:tz Allernådigste fullmakt på häradzhöfdinge Embetet, effter afljydne häradshöfdingen Anders Böriesson, för mig undertäcknat daterat d: 2 Janu: 1702.
Kårn u Blomsholm Hjälmsstad Norge	Skee Skee	(2) Dher näst stältes för Rätta Lösa Konan Gunnil Halfwardzdotter, som hemwist hafwande hoos dess släckt på Kårn under Blumers holm , hwilcken Ao 1700 begådt enkelt hoor med giffta Mannen Assbiörn Biörnson i Hielmstadh , ock då samma åhr aflupit med honom till Norriet , deräst hon effter sitt otucktige omgiänge med honom, födt barn. Warandes effter Nämbdens berättelse, ermälte Assbiörn Biörnson, som sedermera igenkommet, för sin hoordoms synd dömbd ock afstraffat. Ock tillstod nu denne lösskonan för Tingzrätten, sig med berörde Assbiörn Biörnson, Ao 1700 begådt enkelt hoor, ock derföre med honom undwijket till Noriet, der födt barn, ock der warit till dess hon nu för en tijd sedan, är återkommen. Resolutio. Såsom lösskonan Gunnila Halfwardzdotter, Nu för tingzrätten tillstådt ock bekiändt sig med giffte mannen Assbiörn Biörnson i Hielmstadh, enkelt hoor Ao 1700 begånget, der igenom hon af honom aflat ock födt barn, samt och med honom till Noriet afrymbdt: ty fan rätten skiähligt, effter Kongel. Straffordningens de Ao 1653, första Punkt, saakfälla henne till sine 40 dr Sölf.M. plickt: Så ock, att effter Kongel. Maj:tz publicerade Kyrkiolags 9 Cap. § 4, stå 3ne sundagar på Plicktepalen (<i>Aé: Det står egentligen Ppichtepallen</i>), ock sedan taga utj församblingen, offentlig skriff ock afflösning. Men som hon intet hade till att betala booten med, afstraffades hon med rijsslitande.

Ting den 7 maj 1702 i Vik – fortsättning.

Strängelle Åseröd Nösteröd Hee Mörkebacka	Skee Skee Skee Skee Skee	(3) S.d. ställes för rätten Anders Anderson i Strängelle, ock Cronobåtzmannen Oluf Halfwardson för Åserud, Nästerud och Hede: hwilcken senare anklagade den förra, för det han honom utj Strängelle i Skiee sockn med hugg öfwerfallit, ock slagget en kinpust, när han krefde honom 1 öre Smt, som han af honom hade igenom Kortspeel wunnet nästförledne annan dag Påska om afftonen wid Sohlbergningstijden. Ock tillstod nu Anders Andersson i Strängelle, att således tillgådt, ock att Oluf Halfwardson der af blödt igenom näsan, men sade, det Oluf Halfwardson hafr honom slaget igen, och gifwit honom blodwijte ellr blånat, under Wästra Ögat; Hwar öfwer han beroppade sig till vittnen på Anders i Åhsseudh ock Hans i Mörckebacka: Hwilka dock på tillfrågan, berättade sig intet däraf wetta, att han något blodwijte fått, ehuruwähl de woro inne utj huset, hoos Anders Andersons i Strängelle fader, när detta sig tilldraget; för hwilcken orsack skulld, det icke syntes för nöden, att de någon wittneseedh i denna saaken afläggia skulle. Resolutio: Rätten toug denne saacken i betänkiande, ock för rätt ock skiähligt pröfwade, det bör Anders Anderson i Strängelle, plichta sina 3 mark Sölf M. för det han gifwet Cronobåtzmannen Oluf Halfwardson en kinpust, der af han hafwer blödt: ock det i inledningh af 13 Cap. Sår:b: m. will LL; blifwandes för det öfriga de, ock samptl. Allmogen åthwarnat, att hädan effter för kortspeel ock slagzmåhl sampt annan otillbörligheet, i synnerheet på helgedagarne, taga sig till wana, så kierdt dem är, att undwijcka 40 mark plickt, effter Kongel. May:tz förordning om sabbatzbrått, Låtandes därföre i stället sin plicht ock yd wara, med siungande af Christeliga Sallmar ock läsande i Gudz ord, tijden för drifwa.
Nordby Åmåt	Hogdal Hogdal	(4) S.dag framkom Oluf Ifwarson i Norrby, i Hogedals sockn, kiärade till sin swåger Joen Hanson i Åhmåt i samma sochn, påståendes, att såsom han nu Erlagt ock lefrerat till sin swåger Joen Hanson, de penningar, af 61 Rdr delss Specie, dels courant, som han sin obligation till Joen Hanson utgifwet uppå d: 3 May Ao 1688, ock d: 12 Octobris samma åhr; han Joen nu måtte påläggias, honom sin der å gifne Obligation att återställa. Joen upgaf nu till rätten berörde Obligation, ock den ey nekade restituera: Men föredrog, att Oluf Ifwarson skohlat lofwa honom sin odelsjord utj Norrby, derföre han icke wehlat taga förskrifning på något interesse för Penningarne: Men förmenar lijkwäll honom något nu böra gifwa utj interesse, för den tijden, han dem borto haft, effter han jorden icke bekommer. Oluf neckade alldeles här till, att hafwa lofwat honom sin Odels jord, så wijda han på annart sätt, skulle kunna sig sin skuld afbörda. Der till med sade Oluf sig alldrig till något interesse förskrifwet, utan alltijd warit bereder, som hans Obligation lyder, effter en Månadz wardhzell eller tillsägningh, att lefrera honom igen ermälte Penningar; har ock warit wid sensta ting, och upbudit honom sine Penningar, men han dem intet welat då emotaga, utan omsijder långt der effter. Hafwandes ock nu förorsackat honom åthskiellie expenser, innan han kan igenbekomma sin Obligation. Fördenskull förmente Oluf Ifwarson, att han borde tillhållas, ey allena nu, att honom sina obligationer restituera, utan och honom hans expenser ersättia. Stadnade fördenskull Rätten der öfwer utj fölliande resolution. Såsom Oluf Ifwerson i Norrby Hoedahls socken, till fullo nöije betalt till Nämbedemannen Joen Hanson i Åhmåt, sin utgifne Obligation på 61 Rdr; så är ock Joen Hanson i Åhmåt skyldigh, den samma till Oluf Ifwarson, ofördröieligen restituera. Kunnandes för det öfriga, Joen för sina Penningar något interesse intet beståås, emedan hwarcken något interesse är föreskrifwet, ey håller bewisas kan, att han sina Penningar någon tijd återfordrat, mindre wid senste tinget, då sacken före warit, någon prætentation ock talan der å sig förbehållit. Der emot kunde några expenser Oluf Ifwerson icke beståås, emedan han der å någon Räckning Specialiter icke upgifwet, ock han der hoos något interesse bewijsseligen icke erlagdt, för det han berörde Penningar, så lång tijd hoos sig innehafft hafr, som dock twifwels utan, honom till någon fördehl ock nytta, måste warit.

Ting den 7 maj 1702 i Vik – fortsättning.

Överby	Lur	(5) S.dag trädde för rätten Nils Hansson i Öfwerby af Luurs Socken ock afsaade Gude i Öfwerby ifrån den ena fierdingens Bruck ock besittande utj Öfwerby: hwar af Nils Hanson skall wara ägare ock fastebref hafwa: förmenandes han dertill nu wara laga tijd. dock såsom utj denna saaken någon Stämbning icke gången är. ock Gude förmente sig något emot utfrijsningen hafwa till att inwända: Ses (<i>Aé: trol. således</i>) utsattes denna twistigheten. till dess der utj stämbningh af Nils Hanson på Gude till Tinget uttagin warder.
	<i>Uppläste ett Placat om vald och röveri på skeppsbrutna.</i>	(6) <i>Aé: Uppläste ett Placat om vald och röveri på skeppsbrutna.</i>
Slön Lursäng	Skee Lur	(7) S dag trädde för rätten Oluf Taaralson i Slöön af Skiee Socken. ock äskade på sine egne och broders Olufz wägnar. af sin fader Taaral Olufsson Ibidem. att dee effter tingz resolutionen af den 30 Januarij 1685. måtte lefreras deras Möderne a 240 dr Sr. med dess ränta: emedan deras fader hafwer lofwat sina barn. att han af egne medel skulle bekosta. hwad som upgåendes wordo till deras scholegång ock ungdoms uptuchtelse: skulle ock der hans tillika med förmyndaren Christen i Luurs Äng . låta samma Penningar Ährligen Åhrs förräntade blifwa. Taaral Olufsson swarade. sig giärna betalla hwad Capital han sina barn tillsagdt. men icke förmente sig skyldig erläggja derföre någon ränta. emedan han sina söner både upfödt. ock för dem skatten eller Mantalsp: rne och bewillningarna betalt. a 1 rdr årligen uti 3ne åhr. Hwilket. nämbli: n skatten. Oluf Taaralson ey nekade. att låta på sin fordringh korta. ehuru wäll han sin fader utj hans huus dienst hafwer. ock således för honom borde oberäcknad utläggja slije utgifter. Taaral förmente sina söner ey ännu till de åhr kombne wara. att de sina egne medel kunde Di s ponera: dock war den älldre på tillfrågan 23 åhr. ock den andra 1½ åhr yngre. Resolutio Såsom det befinnes af byttesbrefwet de Ao 1685 d: 30 Januarij. hwilket med häradz Sigill ock häradzhöfdingens sahl. Hr Johan Wettermans underskrift på Tingzrättens wägnar är stadfästat. det Taaral Olufson i Slöön. utj Skiee socken. lofwat sina söner bäggie Oluf benämbde. hwardera 120 dr Smt utj Möderne. hwilcka Penningar han effter eget tillståande. ännu hoos sig innehafwer: warandes den älldre sonen 23 åhr nästkommande Mickelsmässo. ock den andra 1½ åhr yngre. Fördenskulld emedan de nu bäggie äre till sina Myndige åhr kombne. ock sådant nu påstå ock begiära: Ty påläggies Taarald Olufzson. berörde deras Mödernes Capital fordernamst. till sine söner ärläggja ock betala. Kunnandes för det Öfriga Rätten der utj någon ändringh intet göra. att ju bäggie sönerna. för ärmälte sitt möderne. måge niuta ett billigt interesse a 5 proCentum. emedan fadern Taaral Olufzson hafwer. som ermälte skiffes instrument betyger. belofwat af egne medel bekosta. hwad till hans söners Scholegång ock ungdombz upptuchtelse kunde användas. ock der hoos. att han tillijcka med förmyndaren Christen Halfwardzson i Luursäng. skohla årligen åhrs. låta desse Penningar förränta. Öfwer hwilket han till Liqvidation under gode Män. kan med sine söner tråda. ock då låta afföra det. som utj Mantals Penningar ock Contributioner. han för sina söner uthlagt. hwilket Oluf Taaralson den älldre. tillåtet ock bewilliat. der emot att affskrifwa låta. Sist: emedan sonen Oluf Taaralson lofwat af räntan eller interesset någon dehl icke påstå att åthniuta. för än effter fadrens död. af hans då befintelige qwarlätenskap: så låter och rätten der wid beroo. så wijda Taaral sielf det skulle begiära ock åstunda.

Ting den 7 maj 1702 i Vik – fortsättning.

Treje	Skee	(8)
Källviken	Skee	S.dag androg för rätten Cronones BefallningzMan Wällbetrodde Bengt Månsson,
Mon	Skee	beswär öfwer effterskrefne Personer, för det de sig ifrån hans uppbördz stämbner af
Lien	Skee	MantalsPenningarne hafwa Absenterat, den 1, 25 ock 28 Aprilis sidstledne:
Långö Norr	Skee	Hwarföre han dem låtit denna gången till Tinget instämma, som Lendzmannen
Nästvik	Skee	Wellförståndige Thomas Kiäpp ock Nämbdemannen Anders Anderson i Trijan
		bäggie betyggade; Men de icke dess mindre sig utan uppwijst laga förfall nu
		Absenterat ock afhållit; blefwo fördenskulld dhe i anledning af Kongel. May:tz
		Uppbördz Placat de Ao 1668 d: 18 Augustj 4de punkt, alle sackfälte, Nämbl. Hans i
		Kiällewijcken till sine 3 mark Smt, Anders i Moen til 3 mark Sölf.M, Tores Enka i
		Lijan till 3 mark Smt, Taaral i Nordare Långöön , till sina 3 mark, Hans Ruus till
		sina 3 mark, Gregar skomackare till sina 3 mark, Lars i Nästwijcka till sina 3 mark
		för tresko ock uppbördzstämbnans försittiande.

Uppbudh

Hälle	Lommeland	(9)
		S:d: blefwo sex ock en half sietting Landzskylld utj Hälla i Lommelandz socken,
		för Per Erlandzson Ibidem, köppte för 32 rdr Courrent mynt, uppbudne
		2 gan
Liveröd	Skee	(10)
		Dito blefwo 10 Sättingars Landzskylld i Lijfweredh för Erick Ibidem
		wederbörande till igenlösande uppbudne
		3 gan.

Aé: Ovanstående visar samtliga mål i protokollet.

Således som föreskrifwet finnes, wara agerat, tahlat och swarat, ransaakat befunnit, sententierat och dömbdt, betygar underteknadh medh mitt nampns och Sigills undersättiande. Actum A:o loco et die ut Supra

Gudmundus Nordhberg
(Rester av ett sigill)

Från Ala:9 och från Göta Hovrätt Volymbeteckning hos SVAR EVIIAABA:33 kort 2 8	TANUM
--	-------

Anno 1702 d. 12 och 13 maj hölls ordinarie häradssting med allmogen av Tanums härad uti sin vanliga tingstad gästgivargården Hede.....

-----8 mål-----

*Aé: Jag har inte skrivit av något från detta protokoll.
Ingemar Lantz har skrivit av hela. Se mitt gårdsregister för hans material.*

Från Göta Hovrätt Volymbeteckning hos SVAR EVIIAABA:33 kort 2/3	BULLAREN o KVILLE
--	-------------------

Anno 1702 d 19 till dhen 23 Majj höltz ordinarie laga Ting medh allmogen af Qwille och Bullarens härader, å wahnlig tingsstadh utj giästgifwaregården Rabbalsheedh, nerwarande Cronones Befaldningsman, Welbetrodde Bengt Månsson på Wättelanda. och berörde häraders ordinarie eedsworne Nembder, som woro:

aff Qwille häradh	aff Bullarens härader
Gunnar Larsson i Ytterby	Gude Andersson i Fagerhult
Knut Hansson i Dahla	Anders Hansson i Fresslandh
Gunnar Elingsson i Grimslätt	Oluf Hansson i Sundzhult
Bengt Angrimsson i Leersteen	Assmund Knutzson i Säm
Erick Jonsson i Böttna	Anders Olufsson i Nafwerstad
Jacob Olufsson i Dåfwelandh	Jacob Svensson i Uhlsrödh

-----48 sidor med ca 35 stycken onummerade mål-----

Aé: Jag har inte skrivit av något från detta protokoll.

Från Ala:10 och Göta Hovrätt Volymbeteckning hos SVAR EVIIAABA:33 kort 2/3	VETTE
--	--------------

UTDRAG

Ao 1702 d 21 Junj war undertecknadh tillijka medh dhe effterskrefne aff Nembden, nembl. Lytter Olufson i Össby, Joen Larsson i Kollekindh, **utj Lommelandh och Wätte häradh**, (*Aé: Enligt originalet i Ala:10 var även nämndemännen Joen Hansson i Amåth och Anders Andersson i Trije närvarande*) til att effter Hans Excellences Högwelborne Hr Gouverneurens och Ammiralens Hr Erich Siöblad, til Halfward Assmundsson i Lommelandh med detta resolution aff dato dhen 21 Junij 1701, så och häradzRättens utj Wätte häradh d. 30 September samma Åhr, dherpå fölgde Sentense och domb,

Lommeland Liveröd Lomme- lands kyrka Åberg	Lommeland Skee Lommeland Lommeland	fördehla och skifta emillan Lommelandz bäggie hemman skougsägorna. Hafwandes Halfward utj Lommelandh, som boor uppå ett ofrit frelsehemman ibidem /: dhes ägare han tillijka medh sin brodher Gude Assmundzson i Lijfwerudh är; på hwilken sennares wägnar Erick i Lijfwerudh war tillstädes /: sigh her infunnit som kiärande, och Cronones Befalldningsman Welbetrott Bengt Månson tillijka medh Cronohemmanetz åboer Lars Olufsson och Oluf Pedersson såsom swarander här widt comparerat: ----- osv <i>Aé: Protokollet omfattar 4 sidor och avslutas på sid 52 med följande</i> ...Sedan dhetta skiedt; blef effter dhen förberörde proportion emillan Cronohemmanet och frällsegården, dhen wallmark fördehlahd, som på nordere skougstracten ligger, in til frällsegårdens åkergierde sammaledes blef och dahlsmyren, som ligger på södre skougs tracten, strax östan för vägen, som går ifrån Lommelandz Kyrkia til Åbergh, deputerad til opprödiande: Hwilken sielfwa parterna kunna sins emillan fördehla. och dher dhe intet kunna dher om sämias, will de rätten några gode män dher til utser, som dhen effter förberörde proportion dhem emillan skifta. Hwarest hwardehra hemmanet sedan dhes tillsynte andehl, som bäst skie kan, må saaklöst oprödia, och sig til godo nyttia och framgient behålla: som i lijka måtto bewilliades til protocollet att komma.
--	---	--

FORTSÄTTNING på mål vid extra ord. ting den 25-27 juni 1702 i Skogar.

der uti inhäffade, ock det fullmackten innehade åthskjellige defecter. Hwar på han ursäcktade sin okunnigheet om Kongel. May:tz stadga, Carta Sigillata beträffande, ock ytterligare förfrågade sig, om jämbwähl Original Acterna, som nu af honom insinuerades, ock till en god dehl på dansk Carta Sigillata woro skrefne, skulle och beläggias med Carta Sigillata af den som här utj Rijket är bruuckelig Hwar wed Tingzrätten läth honom förstå, effter Kongel. Stadgans om Carta Sigillata de Ao 1686 d: 23 Decemb: § 8 ...? 26 (*Aé: Ett för mig okänt tecken står framför 26. Det ser nästan ut som ett tvåuddigt ljuster, där uddarna har en liten krok åt vänster*) innehåld, att desse skriffter, så wijda de icke blifwa utj Carta Sigillata af den som här utj rijket brukes, inhäffade, kunna de af häradrätten icke antagas eller gillas. Utlätt han altså sig, det han strax wille ifrån **Strömstadh** slijck Carta Sigilata Låta hämpte; wille ock skaffa sig en annan och fullkommeligare Fullmackt: och begiärte i medlertijd, till att bespara tiden, det libellen och Acta kunde upläsas; hwilket tingzrätten wed en sådan bescaffenheet ey fant skiähligt att afslå, och befantz libellen af dette innehåld: nämbl:n Imo, att Hr Öfwersten ock Commendanten Ao 1701 d. 6 Augustij styl.vet., hafwer nedsändt till **Fredrickzhall**, med 2ne Wittnen eller Gode Män, en Lång tingz domb, ock i Krafft deraf låtit tillbiuda Joachim Mattisson, en kiöpman på Fredrickzhall 225 rdr 2 ort, för hwilcka han inlösa wille 2ne bondehemman, utj Rackestadz socken i Norrieg liggjande, **Hollörs=gårderna** benämnde, af 2 skieppund skyld bestående, som Johan Plander igenom des Obligation, hade till Jochim Mattisson pantsatt, ock Plander effter Wällbemälte Lagmans domb war berättigad, att ifrån Jochim Mattison infrija: som af byfougede Laug tingz eller Lagmans dommen, d: 28 Junij 1701 af Lagmannen öfwer Fredrickzstadz ock **Tönnsbergz** Lagmandömmen Hr Nicolaus Berg afsagdh, samt och wittnens Arclimästarens Giöran Gudesons ock Nils Normans Attest af d: 16 Aug: 1701 St: nov. betyges, hwilcka penningar, effter som Jochim Mattisson icke wille annamma, utj sig der på refererade, att han dem ey emotaga kunde, för än som Plander Sessions Herrarnas /: hwilcka hafwa disposition och inseende på Konungens af Dannemarkz Militiæ hemman, des dragonne och flere Regementer Anslagne :/ tillåtelse kunde honom förskaffa, att han tädan effter måtte för dragoune Munderingen som för ett af desse hemman præsterades, blifwa Otilltalter: berättar Hr Öfwersten ock Commendanten, att effter hans Ordres, de hoos Prowiantzförwalltaren Swen Olufzon på Fredrickzhall deponerade och utj behåld satte blifwit. In Septembri der effter, förmäler Hr Öfwersten, att då berörde Plander, skulle effter en förwärfwad resolution af högre handen, hoos fougden Fredrick Flygg låtta samma penningar presentera ock frambiuda, att der emot erlanga? och åthniuta execution och införsell, eller emmission utj förberörde hemman; skall her Öf:sten sändt en bonde den och dragoun war, Swen Olufson i **Bräcke**, benämnd, med honom Plander, till berörde fougde, med ett försägladt Bref, hwar utj Hr Öfwersten och Commendanten inlagt Prowiantzförwalltarens Swen Olufsons Zedel, den han på besagde dato utgifwit, på de förberörde hoos honom insatte penningar 225 Rdr 2 ort; hwar iämpte han ock gifwet bonden Swen Bräcke de ordre, att om Plander igenbekommo sine gårdar, då skulle samma Zedel der emot till betallning förblifwa hoos fougden; Men i widrigt fall, skulle Zedelen af berörde bonde tagas tillbaka, ock Brefwet med, ock lefwereres Hr Öfwersten och Commendanten sielf, utj handen. Hwilket han bewijsa wille med bifogat ett Krijgsförhöör öfwer bonden Swen Bräckes ord: Hwilket på **Skoug** utj Hobbahls socken d. 16 Junij 1702 under Wällb:ne Hr Öfwersten Frans Willhelm von Folkorsens præsidio, samt utj Capiteins Hr Godsche Wollgast och Capitain Lieuten: Lorentz Bondes öfwerwaru såsom Assessores är hållit, hafwandes de med sina nampns egen händige underskriffter, och Sigiller, jämpte And. Petter Flischer? berörde Krigsförhöör bekräftat; wid hwilket förhöör, dragounen eller bonden Swen Olufzsons edeliga berättelse införes således: att Hr Öfwersten ock Commendanten Storm nästförledne åhr hafwer fått honom ett Bref, som han skulle till Fougden Fredrick Flygg beställa. Hafwandes och han hört, att Hr Öfwersten och Commendanten hade Zedeler på de 225 rdr Lydeligen upläsit, och sedt när han utj Brefwet till Fougden Frederick Flygge som berörde dragoun då till honom förde, den inlagt. Då och der hoos Hr Öfwersten och Commendanten Storm befalt, att i fall Jochim Mattisson ey

	FORTSÄTTNING på mål vid extra ord. ting den 25-27 juni 1702 i Skogar. der utj berättas, huruledes Lieuten. Christian Ullrick Storm är på sin Eed förhörd, ock berättat, att han på tredie dagen effter Planders rymmande, är befalt sättia effter honom, ock fick af Hr Öfwersten ock Commendanten des fäder, sådane ordres, att der han Attraperade Plander på den swenska sijdan, och han ey godwilligt wille föllia tillbaka, skohle de föra honom till näste fougde eller Ländzman, ock der de ey tilltrodde sig restituera honom, då skulle Lieuten. hoos Hl:e Gouverneuren der om ansöckning giöra. Hafwandes om Planders afreesa, han fått närmare kundskapp af en skiutzdräng utj Backa, till hwid? 5/4 (<i>Aé: Det står så</i>) mihl på andra sijdan Fredrikzhall, hwilken honom till Knifzöön till en infödd swä...z? Man hade fört, Anders Skoomackare benämbd?; Hwilken hade med en lijten bått fört Plander till Fredrikzhall: dijt drängen effter gick, ock föllgde Plander tillbaka till Knifzöön, deräst han fick sina siutzpenningar, ock rodde berörde skoomackare honom om Natten till Swinesund på swänska sijdan, men foor sedan upföre till Fredrickzstad effter 6 stycken fåår som Plander hade på Torguöön att föra till Plander, eller ock att skaffa honom penningar derföre. Effter hwilken kundskap, han söckte honom först på Knifzön, ock när han förstodt det Plander farit öfwer wid Swinesund, gaf han ock Archlemästaren sig effter dijt, deräst de förnummo Plander på Norrska sijdan kiöpot sig en häst, hwar med han war reester till Skouger, deräst de strax effter träffade honom, då Plander skohlat neeka till penningarnes emottagande: dock omsijder sagt, att han willat swara till dem, när han kommo till Befallningzzmannen utj Norrwijekan. Skohlen des och han Plander till swära ord sig utlåtet, så wähl om Norries rijkes inbyggare, som om Justitiens Lopp ock förwalltande der sammastädes, således, att i Norrie woro ingen rätt till att fåå, utan sielmar och Tiufwar allesammans: men här i Swerget finnes Rätt. Det samma och wed Swinesund skall sagt, ock lagt det till, att allesammans woro lijka goda i Norriet: men i Swäriget Christelig Rätt. Hafwa och äntelig fördenskulld resolverat sig föllia honum till Crono fougden utj Wijekan. Men omsijder, när de från färgemannen wid Sundet hämtat hans tyg, ock woro till Hougdaahl reedan mehr än en mihl på wägen kombne, dijt ock Anders i Skougar dem föllgde, skall Plander begynt att Lofwa, att han dem wille igenförscaffa 200 rdr der till de dock icke wille Consentera, för än de kom in emot Blommershollm, ock förnummo att han ey war hemma: då funno de rådeligit, penningarna effter hans tillbiudelse emottaga: på det de måtte få wetta, hwar penningarna woro. Hafwandes de altså wändt om, ock Plander löst sina saaker från sin sadel i Hougdaahl, ock budit giästgifwarem dem åth honom till hans återkomst gömma; der med de sedan fölgdes åth, ock siutzdrängen war städse med, ock då Plander kom uti Backen, wid Färgemannens huuss, wed Swinesundh, der han penningarne i Jorden nedergrafwit, upptough han dem der, hwaräst han utj en poosa el:r brockot arme=eller torckekläde dem fördölgt hade, hwar med de sedan utj huuset ingingo, der han dem upptälde, och räknade till Adjulanten Uhrdahl och befunnes wara 200 rdr och 1 slätt dr. der på de wijdare deras reesa hem wille fortsättia, ock bådo honom komma med, i båten, men Plander då skall swarat skammelige ord på Tydske, att diefwulen skulle föllia med dem, de woro orättfärdige folck i Norrie etc. derföre han berättar sig en sådan bistie, som en hell honneht Nation skiänderade, några kiäppslag gifwet, der med han ock Adjutanten togo honom i båten, ock förde honom till wackten i Fredrickzhall, tädan han sedan är förder till Fredrickzstad. Samma relation berättas ock Archimästaren Giöran Gudeson eedeligen giort, allenast förtällias dätta der hoos, att Plander i Skougar låg med en blått wäria hoos sig, den Archimästaren kastade ifrån honom på golfwet, ock att 2ne bönder kommo der inn, och den ena med yxan i handen hindrades honom taga karlen. Skohlandes ock Plander kallat honom en tiuf igen när han honom förkastade att hafwa Hr Öfwerstens Pngr bortagit. Sade sig och således den förklarar, att hans intention ey war annan, än att sättia honom qwar, till des bud komme till ock från fougden eller Ländzmannen härom. Refererade sigh ock hämptat upp Planders tygh ock saacker ifrån Färgemannen wid Swinesund till Skougar, ock sedan reest tillbaka effter Lieutenentens ordres, till Öfwersten Storm att berätta det de förde Plander till fougden; ----- Ytterligare införes ock der sammastädes Adjutanten Uhrdahls eedlige berättelse hwilken refererade, huruledes han 3 Timmer effter Lieuten: Storm ock Göran
--	---

		FORTSÄTTNING på mål vid extra ord. ting den 25-27 juni 1702 i Skogar. Gudesson, utreeste till Knifzöön, blef ock Commenderat af Hr. Öf:ersten Storm, effter Plander, hwilket skiedde af det tillfället, att han fick med en skoomackare benämbd Anders på Knifzöön ett Bref, från Plander, der utj honom anbödzt till köpz Sex stycken fåår, som gingo på Torguten, ock der han ey fingo Penningar för fåren, wille han hafwa fååren med sig ----- Sporde han honom, hwar han war hemma; ock när han det fick wetta, huruledes brefwet war kommit till honom? der på skomackaren berättade, att Plander förbudit honom säga det. Kunde dock icke neeka, att Plander war hoos honom; hwilket då han Hr Öfwersten till kiänna gaf, commenderade han honom strax till Knifzöön. Ock då han dijt ernades sig, förnam, af en bonde, att Plander warit Lijtet tillförende wid Swinesund på Norrska sijdan och Räcknat Penningarne till en bonde för en häst, reste han dijt, ock fick sen utj Färgemandens huus på swänska sijdan hans tyg: gick sedan upp till Skouger, der han fant både honom Lieutenenten Storm och fyrw/er/karen Görgen Gudesson utj; öfrigt war des berättelse lijcka med Hr Lieuten: Storms. Om dett man skulle neekat honom för civil Rätt komma, swarade ock berättade han lijcka som Gudesson. Igenom hwilka alla documenter, Hr Öf:ersten wille bewijsa, att Plander som en hans tienare, är söckter för Krickzrätt, men sedan för civil rätt instämbder, då han sig uthbrutit. Jämbwähl huru berörde Plander skiälsackteligen tagit hans Bref, det brutit, bemärckliget sig hans penningar, och underfundigt der med bortrömbdt: sampt ock Lögnachteligen angifwet hans sohn, som den der skall med wåld fört honom af ett annat rijcke: det Hr Öfwerstens utskickade ey skulle giordt, alldenstund det är bewijsseliget, att de wehlat honom föra till Landzsens Öfwerheetz personer, då han godhwilligt omwändt och med dem följt. Begiärar altdersföre, att han Plander måtte straffas för sin skiählsacktigheet, ock för det han Lieuten: Storms Person, orättmätigt tillagt ----- Här öfwer Plander insinuerade des skriffteliga ock dilatorie Exception, den han daterat Boohuus d: 23 Junij 1702, förmällandes der utj sig i denne saaken hwad Penningarna angår, intet kunna någon litem? Constatera, för än alla nästförleedne åhr, honom fråntagne documenter ock handlingar, utj en försägladt Wättsack, warda honom restituerade. Hwilket samme ährande han och igenom en insinuerad Supplique wid Gouverneurentz Cantzelliet d: 30 April 1702 insisterat: derpå han och niutet Gouverneurentz Cantzellietz remiss, till extra ordinarie tinget, som nu uppågå skulle, utj hwilken Supplique han sig högt beklagar, öfwer Omöieligheeten att skaffa sig behörige skiähl till sin defention, utj sin swära arrest under penna ock bläckz förbud, i hwilcken han i Swerget skall wara brackter, sedan han skall utstådt Öfwersten Storms på honom begångne Tyranske ock Mordiske bastionerande, wålldsamme biudande ock förande till Norriet: Deräst han ock skall lijdet hans Ochristelige tyrannije ock der af alldeles warit utpjrt; som Befallningzmannen Bengt Månsson i Norrwijcken skall kunna bewittna, när han hoos honom angaf, utur hwilkens huus, wid ankomsten han i 8 dager ey skall kunnat gåå på hwars relation hans Excell:ce Hr Gouverneuren beordrat den af Befallningzmannen d: 10 Nov. sidstledne hålldne Ransackning att anställas, öfwer hans lijdn Wålld ock öfwerwålld emot Konungens högstbiudande Lagh. Beklagar ock än ytterligare sin olycka, att han ey warit wed den hälsan, att strax kunnat upwackta hans Excell:ce gouverneuren; Hafwer ock warit hindrat der af att giästgifwaren Anders i Houg dahl, sändt hans hoos honom nederlagde kläder till Norriet, dem han lofwat doch utan effect återskaffa. Igenom hwilket drögzzmåhl, hans Contrapart skall honom Wrängeligen angifwet, att han ey torde Längre upp utj Swerget, der han dock med Magistratens förpassningh skall wara reest ifrån Giöteborg, för sin handels drifwande, hwar wid han Lijdit mycket, och ----- Hwarföre så wähl som en borgares i Fredrickzhalld, wålld, han utj Norriet sig en lång tid uppehållit. Ock då han skulle reesa d. 28 Sep: 1701, hem till sin hustru utj Giöteborg, från hwilken han på många sina bref ey skall fått swar. Klagar han det Hr Öfwersten Storms utskickade på honom ohörda den 30 Septemb: en olag wunnen utan Konungens domb, detta ochristelige wålld ock tracterande skall begådt. Hwilket hans Tyrannije då han undkom igenom flyckten, skall hans Contrapart Wrängel. angifwet, det han skulle hoos Prowiantzförwaltaren Swen Olufson borttagit hans Penningar, der han lijckwäll tillförenne skall förebrackt, det
--	--	---

		FORTSÄTTNING på mål vid extra ord. ting den 25-27 juni 1702 i Skogar. Plander warit hans uppbördzman. Hwarpå Gouverneurentz Secreteraren skall reflecterat, så att då Plander satt ock skulle sig på sin Contrapartz angifwande förklara är honom arreesten worden igenom landzgewalldiern tillsagd, den och honom på Boohuus fästning inbrack d. 14 Decemb: 1701, som han för ett wälld räcknar emot 20 Capt. Edz:b:LL: hwilcket skall räckia det andra handen.-----på det han skall kunna emot sin stora Lijdna oförrätt fåå Satisfaction. Begiärer ock stämbning till Extra ordinarie tinget, på Färgemannen Oluf Anderson ock hans hustru till Wittne, ock för des häst och sadel Oluf skall ifrån honom råanat. Så ock på Postebonden Anders i Skougar och hans hustru, som wittnen, Tesslickest Anders Giestgifwaren i Hougdahl och Cronobåtzmannen Lars Carl till wittne, ock Anders, att ståå honom till ansvars för hans kläder han sändt till Norriet ----- hwar jämpte han ock inlade Copia af ransaakningen de Ao 1701 d: 10 Novemb: des innehåld densamma Bookstafwen utwijsar, nämbl. 1: att Plander d. 28 Septemb: 1701, kommit till Swinesundh, och hoos Färgemannen Oluf Anderson drögt till den 30 ejusdem: ock i medlertijd sändt berörde färgeman till Sven i Hielmängen i Rackestadz socken på Norska sijdan, effter sin förglömde Kappa, ock der hoos, låtet öfwerföra sin häst, sampt förwarat penningarna under en steen, effter han war obekant och befruktade sig för Tiufwar, 2:drad 30 ejusdem, reeste han en ottondedehls mihl derifrån till Påst och siutzbonden Anders i Skougne, williandes der af bijda utskickanden effter Kappan och lemnade hoos Färgemannen sina saaker. Hafwandes i Skouger Öfwersten Storms utskieckade honom träffadt, som woro en Archimästare och 2 gempne benämbde Per Skoomackare ock Bertil i Spoonwijkan; hwilke 2 timmar effter des ankomst der wäckte honom upp, med dragne wärrior, der af wärdinnan med förskräckelse toug flykten uth, ock bonden Anders kom in, förmannandes, att de intet utan angifwande hoos Cronones Befallningzman sig med Karlen skulle befatta: -----osv --- Derpå föreställte tingzrätten Hl. Öfwersten Storms fullmäktige, om icke han behagade låta inbringa de skriffter, som Plander beklagar honom fränkombna wara, till Morgonnen, effter som her öfwersten icke woro Långt härifrån, pass 2 ock ½ mihl wistande. Hwarpå han swarade, att Hr Öfwersten om desse documenters återskaffande tillförande icke woro adverterad utj Citationen af d: 23 April 1702: Hwilket om skiedt hade han ock nu kunnat dem samma med sig bringa ock om det änteligen skulle reqvирeras, förmodar han längre tijd der till behöfwes än till Mårgonen. Sedan som dätta å både sijdor war insinuerat ock talat, begiärte så wähl Hr Öfwersten ock Commendantens Fullmäktige Hr Munch som Plander, att dee wittnen på hwilka sig Plander beropper, till bewijsande af den wåldsamhet honom wederfarin woro, in om Swea Rijckes gräntzer, måtte afhörde blifwa, eedeligen: Hwar utj rätten Ey kunde wara beggie parterna hinderlig. Fram kallades också först färgemannen wid Swinesund på Svenska sijdan, Oluf Anderson benämbd, hwilken allfwarsambligen förehöltz den wicktigheet som edgången hade med sig, ock sedan admitterades till eedens afläggjande med hand å boock utj parternes närwaro; derpå han afhördes serskilldt ifrån de andra wittnena: Hwilken berättade således, att den 18 eller 28 Septemb: 1701 kom Plander till honom Kläckan 12 om Natten till en onsdagh, roendes eller till Watten, hwilken en Man på Knifzöön uti Bergz socken på Norrske sijdan dijt förde, benämd Anders Skoomackare: af honom frågade färgemannen hwad Plander war för en Man den han dijt förde? Hwar till han swarade sig det intet wetta. Ock Blef Plander hoos honom den Natten öfwer in till Morgonnen Kl: 10, då han gick uth, ock war länge borta, ock wid återkomsten, på tillfrågan om han wille hafwa häst, sade att han wäntade effter en Man, med hwilken han wille hafwa föllie. Drögde ock Plander der hela den dagen, in till den andra. På denne dagen som han således lågh stilla, begiärte Plander af Färgemannen, det han wille för honom gåå ett lijtet åhrande på Norrska sijdan till en Man ey långt der ifrån boende: Der på Färgemannen swarade, sig ursäcktandes, effter som han wäntade både Påsten ock något Qwarnefolck, som han öfr föra skulle. När nu både Påsten ock Qwarnefolket om Natten woro ankombne ock öfwerförde inn emot dagningen; sporde åter då Plander honom om
--	--	--

FORTSÄTTNING på mål vid extra ord. ting den 25-27 juni 1702 i Skogar.

han icke wille för honom gåå samma ährande som han tillförende omtalt, för betallning: Hwilket war till en bonde $\frac{1}{2}$ mihl från sundet boende på Norrska sijdan, benembd Swen i Hielmängen, hoos hwilken han skulle begiära, att han wille komma till Plander med den guhla hästen sin: eller ock om den woro bortsåld, han då wille komma till honom med en annan god häst: Hwilket ährende Färgemannen omsijder lått öfwertala sig. åth honom att förrätta. då han om Mårgonen, betijda d. 20 eller 30 Septemb: gick till Hielmängen. ock talde med samme bonde, hwilken ändå intet war wed hans ankomst uppstånden, men då strax upstoogh, ock sade sig fått der om tillförende af Plander bud, hwar med han tänckte ey skohlat wara någon allfwarsamheet: fölgde sedan med, tagandes med sig den guhle häst, med hwilken då han till sundet kom, wille han den intet låta öfwerfara, utan begiärte att Plander skulle komma till honom på Norrska sijdan, ock der om med honom handla: det ock Plander gjorde, fölliandes med, när farkosten uppå färgemannens roppande, till honom öfwerfördes: Då sedan Plander accorderade om hästen med berörde bonde, ock wid färgemannen med sin farkost strax foor öfwer till swänska sijdan, roppade Plander att han bijda eller dröya skulle effter honom ock hans häst, det han neekade, emedan det komme den Norske färgemannen till, ifrån det landet att föra. Der effter Plander strax blef in på swenska sijdan af den Norske färgemannen förder till lijcka med sin häst: Hwilken han släpte in utj en lijten färgemannens beeteshage, der han tyckte ock sade wara ilack ock Mager beet: Hwar på färgemannen suarade sig bättre ey hafwa, ock bådh honom förfråga sig till giästgifwaregården, der han kunde få bättre beet för sin häst, ock om han hade till att wänta effter någon, wille färgemannen gifwa den samma tillkienna när han kommo, hwart han taga skulle wägen, till honom, der på Plander sade sig ey willia något långt bort reesa, utan allenaste till påstgården Skouger: ock när färgemannen berättade honom, det han ey låge wid landzwägen, utan något derifrån, sade Plander sig det wetta, gick altså Plander sielf ock tough sin häst, den färgemannen intet förmådde taga fatt, sadlade sedan den /: ty han hade med sig utj båten sin sadel till sundet när han kom :/ ock reeste sin wäg, mådan färgemannen en bonde Vincens i **Mörck** i Lommelanz socken boende öfwerförde: Hade ock Plander lembnat utj hans sängh 2ne byllter, stoor om en sättingz rum hwardera, der utj Lijnkläder wara liggande som han mente, Hwilka färgeman eller hans hustru ey wiste, att han der lembnat, förän Lieutenenten Hr Ullrich Storm kom dijt hwilken söckiandes effter Plander utj huset ock sängen, dem der fant, för än färgemannen kom in utj sitt huus, emedan han, såsom Lieutenenten war ingångin, blef utståendes att snacka ock tahl med rookarlarne som färgade, om någon karl war hoos honom, som Anders skoomakare i Knifzöön dijt fört, hwilken färgemannen sade wara bortreester. Och enär lieuten: Storm således funnit berörde byllter, kom han ut ock sade: wij hafwe här funnit Planders tygh! Hwar med rookarlarna gingo strax upp, ock färgemannen förundrade sig öfwer sådant tahl, emedan han wijste intet af Planders Qwarlembnade saaker: Der på färgemannen sprang upp ifrån båten, utj huuset, ock blef i det samma wardse, att 2ne karlar, som följt med Lieuten: woro då reedan uppe utj Backen? i wägen ått Skouga. Då han frågade af Lieutenenten som ännu war quar ock rookarlarna, hwad det war som de funnit, i hans huus: ock fick så see, att Lieuten: hade kastat föreberörde byltor på bordet, hwilka han begiärte måtte tagas ock bäras utj båten, det färgemannen neekade sig giöra kunna för än des ägare återkommo. Derpå Lieutenenten swarade ock sade till färgemannens hustru, att färgemannen war så underlig i sitt tahl, så att han wist trodde, att de hade fördölgt berörde karl utj huuset, men strax der effter gick ock han upp till Skouger, ock den ena rookarlen fölgde ett styckie och wijste Lieutenenten wägen, men kom strax igen, ock tillijcka med den andra blef qwar achtandes Hr Lieutenentens tygh. En Lijten stund der effter, sade färgemannen, kom en af de andra karlar som följt med Hr Lieuten: Storm till Skougar /: des nampn han ey wijste /: tillbaka, ridjandes på den af Plander kiöp'te häst ock hämptade med sig alle saakerne, som han wid färgeplatzen lembnat hade, undantagandes hatten som hängde der till afftonen, då flere karlar dijt till färgeplatzen ankommo, ock sporde effter en Tiuf: Hwilcka dock strax reeste tillbackars, när tijender ankommo, att Lieutenenten fått Plander fatt, ock att han med honom reste till Konunges fougde. Sedan wett han intet hwad som

FORTSÄTTNING på mål vid extra ord. ting den 25-27 juni 1702 i Skogar.

passerat, innan om afftonen Plander ock Lieuten: med en af de karlarna som fölgde honom, kommo tillbaka: Då Plander strax sporde effter sin hatt, wid han inkom: den färgemannen honom flydde. Då Plander ock den mannen som war med Lieutenenten räknade penningarna, des Summa han intet hörde nämndas, ock Lieuten: begiärte att färgemannen skulle föra hästen Planders öfwer, hafwandes Plander warit med inne utj stugun ner Lieutenenten som ettdera satt eller stod wid bordet, sade dätta till färgemannen. Hwaremot han sade det Plander altzintet tahlade eller neekade. wett dock intet om Plander det hörde, men Lijckwäll sade han, att Lieutnanten inne i stugan sådant uttalade med höga röst. Derpå färgemannen förde öfwer hästen, men sadelen blef der qwar till Morgonnen, ock tyckte färgemannen, som skulle det wara wid klåckan Nijo om afftonen när det skiedde. Ock när hästen war öfwerfördh, ock färgemannen då kom in utj stugun, frågade Lieuten: honom, om han woro färdig att föra dem öfwer? Der till han swarade jaa. Ock Lieutenenten Storm till lijcka med den andra karlen /: hwilken war adjutanten Urdahl: / gingo strax effter färgemannen uth ock Plander begiärte att få lius, till att lysa dem igenom dören med, ock i det samma toug Plander liuset ock staaken som det satt utj ock gick med dem igenom dören, ock båtzmannen Lars Carl med, då togo desse Norrske Män, utj Plander, ock wille föra honom med sig, hwar på färgemannen sade till dem, willien i så låta, då förer iag Eeder intet öfwer. Då swarade den som war med Lieutenenten, frågandes färgemannen om han wille förswara en Tiuf, som intet wille reesa till Cronones Befallningzman ock sågh färgemannen, att de då hade honom omkull, ock slog honom med röörstafwen, men hwem af dem det war som slog honom Lieutenenten eller Urdahl, weet han intet. Hörde att Plander roppade någre åthskielige roop ock jämbrade sig: der öfwer ock färgemannen ynkade sig, sägiandes till Plander; Gud bättr mig för Eder, för all den travaille I före både mig och Eder utj. Ock i det samma, roppade Lieuten: Storm effter Norrska färgemannen, hwilken strax kom till swenska sijdan, ock hade 2ne Män, med sig, som tillijcka med Lieutenenten bodo Plander, att han godwilligt skulle gåå med dem. Berättade ock derhoos, att de togo ett bastereep back om hans förstugudörr, som de hade back om ryggen på Plander, men om de honom der med bundit hade wett han intet: icke heller kunde han annat see, än att han godwilligt föllgde, emedan Norska färgemannen Jon Gunnarson ock des sohn Börje Jonson benämde, höllo honom utj hwar sin hand ock des andre sohn Gunnar Jonson, gick effter, dock alle förtröstades Plander att det intet skulle giälla på honom något. ock enär de kommo utj båten, roppades der ifrån, att hans tygh eller saaker skulle föras effter honom, hwilket färgemannen icke wijste om det war Plander eller någon af dee andra, som der effter roppade: Då Båtzmannen Lars Carl swarade, att han dem intet öfwerförer. Sade ock färgemannen, att ey mehr af hans saaker då war utj hans huus än sadelen, ock att det andra hans tyg war utj Houg Dahl. Om Morgonnen betijda der effter, kom en borgare boende i Strömstadh, wid namn Douge eller David Anderson, från **Långnääs** till färgemannen ock begiärte häst: den han ock fick, af färgemannen ehuruwähl der war gammal ock elack: då sade färgemannen till Lars Carl, att om han wille skaffa det tygh, som hoos gästgifware i Houg Dahl war inlagt, Plander tillhörande, med hans gåse som skulle gåå effter hästen, som Druge reed uppå, tillbaka till sundet, så rådde han derföre ock enär som gåsen kom tillbaka, ock hade med sig saackerne, kom strax färgemannens sohn på Norske sijdan, och toug emot sampt förde dem öfwer sundet, hwilke han ock skaffade till Fredrickzhalld. Men Sedelen skaffade färgemannen sielf om Morgonen öfwer till Norrska sijdan ock mehr sade han sig ey hafwa till att sägia. På Rättens tillfrågan, om Plander -----

Der näst inkallades Anders Erickson i Skougar, hwilken i Lijka måtto troligast förmantes ock påmintes, befinna hwad eeden hade för wickt ock consequensse med sig; hwilken han sedan med hand å boock utj beggie parternes närwaro, aflade, ock sedan särskildt förhörder bewittnade som föllier, nämbl:n att Plander kom om Morgonen wid paas Klåckan 10 till Skougar, begiärandes få något beette åth sin häst. Der på Anders swarade, att han befruktar hästen går bort, effter han ingen hage hade att släppa honom utj. Hwarföre han belade hästen med en tiuderlänck, ock släppte honom utj giärdet, på det att om han wille gåå bort, han då

FORTSÄTTNING på mål vid extra ord. ting den 25-27 juni 1702 i Skogar.

måtte der af hindras. Ock medan hästen beete sig, gick Plander in utj stugun, ock lade sig till att sofwa på bäncken, sägiandes sig intet fått sofwa denna natten utj Swinesund för loppor skulld. Anders Erickson gick der med ut på backen att hugge weedh. Ock enär wed pass en half Timma war förluppin kom Archlimästaren George Gudeson hijtt till Kiöllnan, wid Skougar, ock talte med en gammal qwinna som satt ock bråtade Lijn, ock sporde henne om här war någon frömmandes då hon swarade jaa. Ock i det samma sprang han fram wäster omkring huset, åth stugudören, ock in uti stugun, blåttandes sin wäria, ock roppandes till de twänne karlarne som han hade med sigh nämbli. Per skoomackare hemma på **Wahlöön** på Norrska sijdan ock Bartill i Spoonwijcken, ock sade, kommer inn karlar, Kiufwen är här, ock wed det hans hustru såg sig om i det han talte Plander till, Blef hon warse att han hade wärian på bröstet Planders, der af hon blef förfärret, befructandes att han skulle rädda wärian igenom honom ock i det samma skreck häfftigt till, af hwilket ropp Anders blef förorsaackad att springa in utj stugun, ock befråga hwad på förde war, då berörde Archlimästare ännu hade werian ute, der med han stack utj taaket, ock Plander satt utj bäncken helt för blecknad. Hade ock Archlimästaren som stod på golfwet taget Planders wäria ifrån honom, ock fått den åth Bartil, som då han ingick, hade Allenaste med sig en stöör i handen, den han kastade needer på gollfwet, sedan han fick wärian; der till med stodh ock Per skoomackare på gollfwet, och hade på orfwet bundin Lija utj handen, som han taget ute på tacket för än han ingick. Hafwandes wed Andersens frågan hwad på färde war, Archlimästaren swarat, att här war en tiuf, der på Anders sade, att de måtte honom ingen wägs föra, förr än det blef till kiänna gifwet hoos Cronones Befallningzman der på begiärte Archlimästaren att Anders skulle skaffa honom toug att binda Plander med: der till han neekade. Då åter Archlimästaren sådant begiärde för penning. hwilket äfwen honom blef afslagit, sedan wände han sig till Plander, ock till honom sade: Du Karl skall hengia. Hoos dem som du låtit hengia. Hwar på Anders swarade, fattandes till stöören, som Per skoomackare fält neder, ock sade att han intet skall röra Karlen till dess det blefwo tillkiänna gifwit, derföre Arklimestaren befructade sig, att både Plander och Anders skulle gripa honom ann, ock derföre stillade sig något sägandes till skoomackaren Per, på han desse skrämman skulle spring effter öfwersten; Hwilcken gick åstad, ock strax han war bortgången, kom Lieuten: Storm in, som sade till bonden Anders: Saakta saakta det skall ingen wäld skiee der på han swarade: Hle öfwerste, I få intet taga bort karlen för än det blifwer tillkiänna gifwet. Hwar på han swarade, iag är ingen öfwerste, utan allenaste en Lieutenant der på åter Anders sade; det är Lijcka mycket, I må intet taga bort karlen för än det blifwer tillkiänna gifwet. Der på sporde Lieutenenten huru långt det woro till Ländzmannen. Anders swarade att det woro Långt, begiärte altså Lieutenenten hästar, hwar med han sade sig willia rijda till Cronones Befallningzman. Dem ock Anders gåendens åstad, honom skaffade: Men för änn Anders gick effter hästerne, frågade Lieutenenten Plander säyandes: Du Karl, hwar ähro min faders Penningar. Ock kiände i detsamma omkring kään på honom effter Penningarne. Der med reeste Plander sig upp ock sade: Jag har inga Penningar ock toug utur sina fickor framman till några släta dr, ock sade; här seen I alle mine Penningar. derpå Archlimestaren sade: är icke dätta af öfwersten Storms Penningar? Hwar på han intet swar gaf. Hle Lieuten: swarade ock på desse Andersens ord, att karlen ey skulle tagas bort, för än det Blifwer hoos Cronones Befallningzman tillkiänna gifwet: det är wähl Jöen? till i Swärgiet. Jag swarade derr till Anders: der är ock Lagh ock rätt till. Och begiärte Lieutenenten, att Anders skulle skaffa häster, Men medan Anders gick der effter begiärte här Matt af Andersens hustru, det han ock fick. Ock när Anders med hästarna kom tillbaka, anmodade han Anders om toug att binda Plander med, emedan han befructade, att han på sin store häst skulle flyckta från dem. Men Anders neekade der till. Derföre begiärade Hle Lieut: att han skulle föllia med ock föra Plander i tömme. Men Anders sade fuller will iag föllia med men intet förer iag honom i tömmen: Han skall ingen wäg gåå bort der med reste de af till Hougdahl, ock ärnade sig till Befallningzmannen på **Wettelanda**. Hafwandes Anders enkannerligen derföre följt med, effter han drog foura? före, att när de kommo på Landzwegen, skulle de taga

		FORTSÄTTNING på mål vid extra ord. ting den 25-27 juni 1702 i Skogar. honom bort med sig åth Norriet, ock då hade Plander med sig sin Wåttsäck ock 2ne byllter el:r påssar, sampt sin egen häst, på hwilcken han reedh. Enär de kommo till Hougdaht, gick Anders in, ock bestälte för de Norrska Karlarne 2ne häster, dem han sade hafwa med sig en tiuf. Tillsade ock der hoos, att äntå en häst skulle skaffas, på det en kunde föllia med att förekomma det de Norrske icke måtte föra Karlen åth Norriet, för än som Cronones Befallningzman, finge här af Kundskapp. Ock när de 3ne hästarne woro framkombne reeste de sin Wäg, ock Cronobåtzmannen Lars Carl fölgde med på den 3die hästen, ock sedan foor Anders tillbackars hem igen. Anders berättade ock, att enär han frågander Plander hwar han war hemma? Har han swarat sig wara hemma i Stockholm. Men när Lieutenenten frågade hwart han wille reesa, med hans faders Penningar, sade han att Plander swarade sig willia reesa till Kiöppenhambn. Men ----- Ytterligare inkallades Cronones Båtzman Lars Carl ifrån Ramdaht utj Hougdahts socken, hwilken först förestältes allfwarsambligen eedens wicktigheet, den han sedan i beggie parternes närwaro aflade med hand å Boock, berättandes der effter som föllier, att han war utj Hougdaht när Hr Lieuten: Storm ock Wachtmästaren Uhrdaht kommo dijt med Plander, Hwilken senare reed på sin egen häst ock emedan som giästgifwaren i Hougdahts hade siutzet med sina hästar till Sundet, ock ingen war hemma som kunde gåå i byerne effter häst, begiärte Anders i Hougdaht att han skulle gå uppföre till Ramdaht effter 2ne hestar, åth dem, på hwilka de wille rijda till Wättelanda, hwilket Lars Carl gjorde. Ock bad hans fader honom, att han skulle taga den tredie hästen ock rijda med, på det han de andra hästarna, kunde så mycket skyndesammare igen taga; Hwilket ock skiedde. Ock enär de Norske ock Plander kommo ¼ mihl ifrån Hougdaht, till Dynestrand reed Hr Lieutenenten lijtet före på wägen, då talte Plander med Uhrdaht något som han intet kunde förstå, der effter han strax roppade till Hr Lieutenenten ock wid det han tillbaka kom till dem, steeg Plander af hästen, ock toug upp utur sin Wåttsäck några skriffter, ock wijste åth Lieuten: hafwandes Lars Carl intet kunnat förstå hwarom de talte. Derpå wände de samptl. utan alt twång om, ock Lieutenenten sade, nu skohla desse hästar gåå till Swinesund; ock när der på Båtzmannen swarade, att de orka intet: sade Lieutenenten att de måste, när de kommo åter till Hougdaht igen, wille Plander der stijga af och hwijhla hästen, men de andre willia intet tillstädia sådant, der med toug han twänne sina bylltor och inlade hoos giästgifwaren i Hougdaht, Men Lieutenenten wille icke häller det tillåta, utan begiärte, att samma bylltor skulle föllia med till sundet: dock lijckwähl blefwo de bäggie qwar utj Hougdaht. Sedan föllgdes de åth till sundet, ock enär de kommo dijt neder i Sundzbacken, steeg Plander af, ock Lieuten: hölt hans häst i tögelen, då Plander uptog utur steenröösarna Penningarne, ock mädan det skiedde, reed Båtzmannen Lijtet före, men de kommo strax effter neder till Färgemannen, deräst Båtzmannen Lande neder Planders Wåttsäck, in utj stugun, den han åth Plander alt ifrån Hougdaht fördt hade. ----- osv <i>Aé: Ett mycket stort mål, sammanlagt ca 47 folio sidor.</i> <i>Målet och tinget, som började på sid 53, avslutas på sid 100 med att ny ransakning skall hållas.</i> <i>Se fortsättning 6 december.</i>
--	--	---

Från Ala:10	VETTE
Målen är inte numrerade. Jag åsätter nummer löpande med numret inom parentes.	

Anno 1702 d: 30 September till d: 3 October höltz Ordinarie Laga tingh med Allmogen af Wätte härad å Rättan Tingstad giästgifwaregården Wijck, Närwarande utj Cronones Befallningsmans frånwaru Häradzskrifwaren Wällbetrodde Jonas Erichsson på Rellen och effterskrefne af Wätte och Taumbs häraders Ordinarie och Edsworne Nembdemän som woro

Af Wätte härad	aff Tanumbs härad
Lytter Ollsson i Össby	Regart Toresson i Hougen
Joen Hansson i Åmåth	Guttorm Gunnarson i Rångstång
Anders Anderson i Trije	Hans Bryngelsson i Säm
Joen Larsson i Kollekind	Gude Erichson i Huggeby
Hans Mickelsson på Runöön	Simon Olufsson i Carleby
Hans Simonsson i Sälten	Juhl Pehrsson i Gursrud

-----27 mål och 7 uppbud -----

UTDRAG

		(1-4) Aé: Dessa mål avser uppläsande av olika längder, förordningar o liknande
Slön	Skee	(5)
Bö	Skee	S: dag anklagades af Ländzmannen Wällförständige Thomas Kiäpp, gamla
Kville sn		Mannen Biörn Gudesson i Slön utj Skieesocken på Gymnatij Gotheburgensis Frälss
Vätlands	Skee	godz boende för det han hafwer för 5 weekor sedan Nämbl n den 26 Augustij hysat
bro		2ne förrymbde soldater af Capit: Spalldinghz Compagnie under Giöteborgs
		Garnisonen och sedan igenom des inhysses man Christen Mickelsson benämnd, till
		Böö i samma sochen närmare åth gräntzen förfordrat, och wägen om Nattetijdh
		wijsa Låtit, och begiärte alt derføre att honom måtte plickta, effter han så medelst
		sigh för brutit, emot athskillige deras Excellencers herrar Gouverneurnes förbud
		och publicationer som förmå att slijcka karlar icke skohla Lembnas otilltalte som
		uttan pas ankomma utan antastas, och till Cronones Befallningsman föres, och till
		wijdare beskieed anhållas. Biörn swarade att desse Karlar intet warit inne utj
		hans stugu: dock omsijder bekiände, att den ena af dem warit der inne och 2do
		sade sig intet wetta deras namn och 3tio ey heller sedt utj mörckret huru danne
		deras Kläder warit. 4tio uhrsäcktade han sig, att han intet sändt sin
		inhysses man med dem, utan sagdt när de begiärte fåå någon som skulle wijsa dem
		wägen, att han hade ingen, till att sända med dem, om icke denne Christen wille
		föllia med dem. 5to Men Christen sade, att han på Biörns begiäran, föllgt med dem
		om Natten till Böös giärdes gård, deräst de söckte sin Modersyster hust: Anna
		Ifwardotter, hwars mann Måns berättades wara siuck, som och nämnden betygade
		sandt wara. Hust Anna tillfrågades, huruledes hon utj sitt huus, kom till att
		emottaga herbergera och döllia slijka personer, som hon wäll kunde see, wara uppå
		ett orätt ährende! Swarade hon berättades 1mo att de kommit om natten när hon war
		till sängen gångin; och 2do Ehuruwäll den ena war hennes systerson, och offta
		tillförne warit hoos henne, så kunde hon lijckwäll intet kiänna honom, uttan
		förmente i förstonne, att det warit Borgmästarens uthskickade från Uddewalla, som
		uptaga skulle Landzskylden, eller och en Rusthållare från Qwille socken, som tager
		der af uthlagarna: Men 3tio enär han kom in, kiände hon omsijder honom igen, och
		befant att det war hennes systers Hurudz? son Torckil Torckilsson: då hon skall
		wijst honom sin wäg, för den och den. Och skall han begiärt af henne
		dricka: det hon lätt honom bekomma; hwarpå han begiärte, att han kunde fåå
		inkalla sin föllieslagere. Då den kom in, berättade hon sig sagdt,
		förståendes att de woro på orätta wägar; den karlen du har med dig, har bedragit
		dig! och 4to när de fååt dricken, som war en blanneskåhl, och druckit
		den uth, sade hon att de gådt på dörren, och hon wijste intet, att de sig utj hennes
		huus hade fördölg, 5te andra dagen reeste hon till Strömstadh, och när hon der

	FORTSÄTTNING på mål nr 5 vid ting den 30 sept. – 3 okt. 1702 i Vik. ifrån kom hem, befant hon att de sig utj fordret hade giömbdt öfwer Natten och den dagen. 6to och begjarte Torckil af henne då maat, som hon och omsijder gaf dem. nämbl. smör och bröd, det de der ute i huusen emottogo och spijsade sig med. Sedan sade hon 7mo att hon wijste åter intet hwart de togo vägen, dock war det bewijssligit, att de der drögde den dagen, och om natten näst der effter, begofwo sig närmare ått gräntzen, då de wid Wättelanda Broo, som strax der hoos är belägin, blefwo fasttagne således; att när den der wid bäggie Brooändarna utsatte och fördolde, wackten, både framman före och på ryggen dem angreppo, hoppade desse uthføre Bron i Elfwen, Men blefwo dock af wackten wid de kommo i Land fasttagne. Rätten tillsporde hwem som med dem hade handlat, om ett paar byxor och en hatt! Hon swarade att hennes dräng Trulls Nilsson, den dagen mädan hon war åth Strömstadh, med dem handlat, och fått af dem. 1 par byxor och en hatt. Derföre han gifwet dem igen, ett par andra byxor och en mössa eller Lufwa, och penningar emillan. Rätten påminte henne, huruledes hon obilligt tahlat, i det hon sade sig intet wettat att de woro qwar i gården emedan de utj hennes huus handlade och bytte med hennes dräng Kläder? Men hon sade det skiedt mädan hon war i Strömstad. Der på kom drängen före hwilken tillstod sig undfått af dem ett par blåå Klädes byxor och en hatt, hwilka hörde deras Mundering till, och gifwet dem derföre ett par andra gamla byxor af skinn, och en Lufwa, samt 16 öre Smt, emillan. Häradskrifwaren förmälte, att Cronones Befallningsman hade fått ordres ifrån Hans Excell:ce Gouverneuren, om desse förrymdes upwachtande; och hade jämbwäll en Sergent, af Capitin Spalldingz Compagnie, ankommit till Wättelanda, att efftersöckia desse Karlar; då Befallningsmannen på alla Wägar låtit uthsända budkaflar, att dem effter spaana, men ingen dem uppenbarat, förr än på 3die Natten, sedan som Sergenten war kommin då de blefwo på Wättelanda Broo fasttagne; och påstod, att der desse skulle Lembnas onäffste, blefe icke allenaste deras Excellentiers herrar Gouverneurernes förbud emot oförpassade Karlars befordrande, lembnade utj föracht; uttan och gifwes der igenom skallkar och boofwar tillfälle, sedan de det elackt är och oförswarligit, giordt, härigenom Jurisdictionen, sin wäg och passagie taga och onäffste att undkomma. Rätten stadnade fördenskulld på detta utj föllliande slut. Resolutio. Emedan det icke kan förneekas, att Biörn Gudesson utj Slön i Skiee socken, hafwer Natten till nästförledne d: 26 Augustij, igenom sin inhysses man Christen Mickelsson, låtet beledsaaga 2ne förrymbde och oförpassade soldater af Giöteborgs garnisonen, och hr Capiteinen Spalldings Compagnie, till deras Modersyster hust: Anna Ifwersdotter utj Böö i Skiee socken / hwars mann både då och ännu warit och är siuck, och wed sängen liggjande / hwilken dem om natten både emottagit, och sedan dagen der effter, haftt fördolda utj sitt huus och bespijsat, oansedt hon nogsampt see och erfara kunde, att de icke woro rätta utj sina erender: Men ingendera hoos Cronones Befallningsman, som dem på det nogaste effterspanat, derom det ringaste till kiänna gifwet. Ey kunnandes håller det beneekas, att iu åtskillige publicationer och förbud under deras Excellentiers Högwällborne Herrar Gouverneurernas händer, här utj provintien skieedde ähro, som förbiuda slijcke oförpassade Personar att hyssa, döllia, eller befordra till sitt olofliga upsätz fullkommande; fordenskulld, warda desse, sig sielfwa till straff, och androm till åthwarning, saackfälte; Biörn Gudesson till sina 40 marks plickt, och i lijcka måtto hust: Anna Ifwersdotter i Böö till sina 40 marks böter för det de slijcka oförpassade och förrymde soldater åth gräntzen förfordrat, och fördolde utj sitt huus haftt, derigenom de sig upsäteligen, emot högbemälte förbud, förbrutet hafwa. Börandes för det öfriga drängen Trulls Nilsson effter Kongel. M:ttz placat af d: 18 Majj 1696, undergåå det straff som den 115 pten utj Krigs articlarna innehåller och förmåår, för det han ett par blåå böxor af de förberörde afrymde soldaters beklädningh samt en hatt sig af dem tillbytt hafwer.
--	---

Ting den 30 september – 3 oktober 1702 i Vik – fortsättning.

Vammen	Skee	(6) S.d. anklagades af häradzskrifwaren Wällb:de Jonas Ericksson, Rassmus Andersson och Anders Andersson på Crono fierdedels hemmanet Hwammen benämd, en platz under häradzskrifwarens boostället Rellen, utj Skiee socken, för det de nästförledne wintertijd skohla hafwa hugget, ettdera sielfwa eller tillåtet andra, att hugga 8 st: Eeckar, in emot gräntzen, på Rällens samfällte marck med Hwammen och flere hemman, in emot Norske gräntzen stående: förmenandes han, att desse böra, ettdera swara för samma Eeckar, eller wijsa der till banemannen. Anders Anderson hade denne saacken angifwet för skougwactaren Rassmus Hööck, hwilken och hade här utj tagit stämbning på desse förberörde, men war sielf nu icke tillstädes. Rassmus Andersson här om tillsporadt, swarade sig intet wetta, hwem som anten hugget Eeckarna, eller dem låtit bortföra; emedan ett stort Watten, Årbowattnet benämbd, Ligger emillan deras hemman Hwammen, och den ort hwaräst Eeckarne äro huggne, hwilken ort skall gräntze in till Enningedahlen: sade och Rassmus, att både han och Anders Anderson, hwilken och detsamma betygade, sedt Eeckerna wid Signeby Ödegårdh, utj Enningedahls socken på Norrska sijdan: och Lade Anders Andersson det till, att han sedt wägen ifrån stubbarna och dijt som Eekerna Lågo; Hwilket han strax gaf skougwactaren tillkiänna. Sade och desse, att åboen på berörde ödegård Ammund Clementzson, och åboen på Ahrboplatzen som Oluf Swenson Nämnes, wisseligen måste wetta, hwilken berörde Eeckar både hugget och borttagit. Resolutio: Rätten befinner sig intet kunna med denne saak kan de 8 Eecker angående, som på samfält marck emillan Rellen i Skiee socken, och några flere wid gräntzen stående hemman, till något slut komma, för än som de norska männen Ammund Clementzsson utj Singneby Ödegård, och Oluf Swensson på Arboplatzen, in komma för Tingsrätten öfwer hwilkas ägor berörde Eeckar äro utförde, och någon tijd förspörries der Liggande warit; och Tingsrätten så medelst eller igenom någon annan säcker bewijssningh, någon kundskap erhålla kan, hwilken desse 8 Eeckar hafwer huggit, hugga Låtit och bortfört, för hwilka häradzskrifwaren Wällbetrodde Jonas Erichsson, Anders och Rassmus Anderssoner i Hwammen tilltahlat hafwer.
Rellen	Skee	
Årbovattnet	Skee	
Signeby	Norge	
Ödegård		
Arboplatzen	Skee	

Ting den 30 september – 3 oktober 1702 i Vik – fortsättning.

Hogdal Oslo	Hogdal Norge	(7) S.d. föredrog häradzskrifwaren Wällbet:de Jonas Ericksson, emot Oluf Andersson och dess fader Anders Hansson utj Houg Dahl i Hougdahls socken å Cronones wägnar en sådan tahlan: att de Ao 1694 d. 28 Decemb: hafwer emot 300 rdr af sal. Assistensrådet utj öfwer Hofrätten i Christiania Hr Verner Nilsson, en hehl gåård Hoodahl benämbd i Hougdahls socken tillpantat: Hwilket Contract 1695 d. 11 Februarij, wid Tinget är Coroborerat. Påstod alderföre häradzskrifwaren att de måtte Obligeras, samma sin pant, under Laga medfart och oppbiudande komma Låta, på det Kongl. M:tt måtte således komma till att åthniuta, af berörde Summa sin siättepenningh: Oluf Andersson swarade, sig och sin fader intet åstundar ägande rättigheeten af berörde Houg Dahl, uttan willia sättia så Länge de kunna utj sin panterättigheet. Och der det dem icke skulle kunna tillstädias, willia de söckia den som proprieteten af panten äger att bekomma sina penningar igen: förmåendes de intet betahla siättepenningen till Cronan utom denne pante Summan, som är större än sig gårdzens värde bestijga kan, förmente han och der hoos, att siättepenningen af pantegotzet, eller den Summa hwarföre de häffta, icke kunne fordras. Häradzskrifwaren påstod ytterligare, att der det icke skulle kunna Obtineras, att de måste skijda med panten till Laga perseqverande: att då desse af den Landzskylld, som de innehålla, såsom ett interesse emot sitt Capital måtte fierdepenningens Contribution erläggia, hwarpå Oluf swarade, segiandes sig och sin fader intet kunna eller willia derifrån undraga, så wijda som andra Cronones undersåtare dertill blifwa obligerade. Resolutio: Rätten fant denne saaken af sådan beskaffenheet, att man i anledningh af Sweries Lag intet kan påläggia Anders Hansson och Oluf Andersson i Houg Dahl i Hoodahls socken, perseqvera och Lagl. förfahra, med den dem föreskrefne hypotecket nämbl. hemmanet Houg Dahl, som de sig Ao 1694 d: 28 Decemb: af sahl. Assistensrådet Hl:e Werner Nilsson, emot 300 rdr, till förpantat, så Länge som de sådan förpantningsägernas Rätt, icke påståå till att åthniuta, och sådant sielfwa äska och begiära. Men hwad beträffar fierdepenningens afgifft af Landzskyllen, den de uppbära Lijcka som ett interesse för sina uthlånte penningar, så hafwer sig häradzskrifwaren Wällbet:de Jonas Erichson, eller och Cronones BefallningsMan Wällb:de Bengt Månsson hoos hans Excell:ce Högwällborne Hr Gouverneuren och Ammiralen eller och det Högl. Kongl. Cammar Collegium, såsom utj en saak, Cronones räntor och incombster angående, att förfråga, och des högrättwijsa resolution, sig till rättelsse här utj att söckia.
Hee Stenaröd Signebyn Gråfwet Hämnen Blåskog	Skee Skee Norge Norge Skee Skee	(8) S.dag förekommo bönderna Joen och Rassmus Anderssöner i Heede i Skiee socken, begiärandes på halfwa skattehemmanet Heede, som skyller 8 sättingar, och der hoos uppå halfwa skattehemmanet Steenröd, som skyllar 1 Tunna utj Skiee socken belägne häradz Rättens Fastebref och Tingsskiötningh: emedan de hafwa utj berörde Lägenheter icke allenaste köpt af sina swågrar, nämbl. Knut Biörnsson i Signebyen och Torsten Biörnsson i Gråfwet på Norrska sijdan boende, deras dehlar ibidem för 40 rdr, som hwardera undfångit hafwer, hwarföre siättepenningen af dem är betalter, utan och af Helgie Biörnsson i Hämnen i Skiee socken des dehl för 40 rdr och af des swåger ellr wårbroder Engebrächt Andersson utj Blåskough des dehl utj förberörde hemman Steenröd och Heede, för 20 rdr: hwilka dehlar tillhopa beräknade med kiöparnas hustrus arfzdehlar utj berörde hemman, åhr så mycket som halfwa hemmanet Heede och halfwa hemmanet Stenaröd, som Tingsrättens protocoll af den 8 Octobris 1700 betygar. Hwilka dehlar Ao 1700 d: 8 Octobris, samt 1701 d: 18 Februarij och 2 Majj woro Lagl. upbudne: Hwar emot något klander effter Nämndens betygande, sedermera icke är inkommit, utan förberörde Jor dedehlar således långt öfwer Lagståndne, som Acta nogsamt uthwijsar, Ty bewilliades dem nu der å Tings Rättens Fastebref effter 10 Cap: Jordeb: LL: att medehlas.

Ting den 30 september – 3 oktober 1702 i Vik – fortsättning.

Lytorp	Skee	(9) S.dag förekom Oluf Bryngelsson i Lytorp i Skiee socken, och begiärte häradsRättens Fastebref på hehla skattehemmanet Lytorp i Skiee socken, som är 2 Tunnor och 9 sättingar skyld; hwilket han af åthskillige odehlsmän för 180 rdr som dock med honom icke utj någon frändskap woro, sig tillhandlat hade, effter Tingz Rättens betygande, af d: 8 Octobris 1700 och det i synnerheet af dätta skiähl emedan som berörde hemman Ao 1700 d: 8 Octobris, Ao 1701 d: 18 Februarij och 2 Majj, war uppbudit, och sedermera Långt öfwer, Lagståndit; der å effter Nämbdens betygande under Lagfaarnings tiden någo klander eller inkast icke är giordt: Hwaröfwer Rätten fant skiähligt, således sig uthlåta, att det anståå och beroo måste med Fastans meddehlande, effter Kl. May:ttz Allernådigste Placat de Ao 1681 den 2 Majj, till des hans Excellence Högwällborne Hr Gouverneuren och Ammiralen Siöblad här till des bijfall gifwer. der till med måste igenom alla odelsmennens hwars namn icke äro utj Tings Rättens Kiöpebref de Ao 1700 d: 8 Octobris, icke heller utj Tings Rättens pantebref de Ao 1681 d: 1 Decemb alle Specialiter införde, qvitense wid nästa Tingh betygas, att hwardehra af dem, för sin dehl, och huru stor den finnes wara, äro förnögde, innan som Fastan der å kan medehles eller Extraheras.
Kroken Rellen Kollekind Grålös Hästeskede Skånim	Skee Skee Skee Skee Skee Skee	(10) S: dag Kom för Rätten, beskiedelige dannemannen Anders Ifwersson i Krooken i Skiee socken, och med häradskrifwarens Wälb de Jonas Erichssons på Rellen samt Nämbdemannen Joen Larssons i Kollekind wittnesbörd intygade, sig hafwa af sine swågrar och systrar tillpantat 3 Sättingar och 58/258 dehls Skrudl utj hemmanet Grållös i Skiee socken dels pante dehls Arfwejord; nämbl. af Mickel i Hästeskiee och hans hustru Barbro Ifwarsdotter, En Sättingh och 1 89/285 dehl Skrull, af Oluf Jacobsson i Skådum och hans hustru Christensa Ifwarsdotter 1 sätting och 1 89/285 skrull och af Anders i Hästeskiee och des hustru Asslog Ifwarsdotter 1 och 11/19 skrull, som af skiffes brefwet de A:o 1698 d: 30 Septemb:; hwilket den 13 oktober samma åhr, af TingsRätten fins confirmerat; är till att see, att de effter sina föräldrar ärfft hafwa, för hwilka Jordelåter den första undfått 5 dr och 16 öre Smt, den andra en Lijcka Stoor Summa, och den 3die 1 rdr och 24 öre Smt, hwilka; penningar som Wällbemälte Hr Häradskrifwaren bewittnad utj hans närwaro till dem Lefrerade wara: der emot de honom utj förberörde deras arfwe och pantejord, förpantnings rättigheet Lemnade, att besittia brucka och behålla ermälte Jordelåter med alt hwad dertill hörer, så Länge de hoos sig hans pantepenningar hafwa och behålla: Ty fant Rätten skiähligt sådant till protocollet Komma Låta, och honom Anders Ifwersson i Krooken till bewijs deraf, dätta att extradera och medehla den 1 Octobris.

Ting den 30 september – 3 oktober 1702 i Vik – fortsättning.

Kollekind Vammen Buvall	Skee Skee Skee	(11) S: dag förestältes och angafz af Nämbdemannen Joen Larsson i Kollekind hans sohn Anders Joensson i Kollekind, för det han nästförledne sommar, med Lösa Konan Gunill Andersdotter i Hwammen, af Eckta säng född, som tillförenne alldrig warit förkränkt, utj Buuwall i Skiee socken, deräst Anders hoos sin Moderfader tient, hafft Lägers måhl; hwar af hon och worden hafwande och föddt barn strax effter nästförledne pinges Helg, hwilket den Helige Trefalldigheetz sundagh, blifwit döpt. Anders Jonsson tillstod dätta, och på Rättens tillfrågan om han henne ächta wille; swarade sig aldrig Lofwat henne ächtenskap, och altderefter intet williat taga henne till hustru: och sade att hon honom lockat till Lägersmåhl med henne, igenom det hon flött sin säng in utj stugan, der han Lågh: hwilcken hon till förende utj en Kammar hade. Men hon sade sig när siukdommen, öfwergaf dem? gambla, hennes hussbonde folck: hafwer hon då flött in utj stugun fast hon tillförenne Legat i Kammaren, medan de och hon woro siuka. Joen Larsson swarade, att de blifwet friske wid Pingestijden, men denne effter skårandztijden flött in, Gunill sade att det war en Mårgon då hon Kom in utj stugun, som han Låckade henne till att Laggia sig hoos honom och då blef hon kränkt. Men Kunde dock på tillfrågan intet sägia att Anders då eller sedan Lofwat henne ächtenskap, och att han henne under en sådan Lofwen henne förnedrat. Sade och Anders Joensson sig ingalunda Kunna bringas eller öfwertahlas till att henne upprätta. Resolutio. Såsom det befinnes af både Anders Joensson i Kollekind, och Löös Konans Gunilla Andersdotters i Hwammen, egin bekiännelse å båda sijdor, det de nästförledne åhr utj hemmanet Buuwall i Skiee socken, ifrån pingestijden och hela sommaren igenom hafft deras olofl a omgiänge tillsammans, hwar af hon wid Lars mässetijden är worden hafwande, och sedermera utj förleden Majj Månad född barn. Alt derföre blifwa de saakfalte effter 3 Cap; gifftom:B:LL: och Kongl. Majj ttz allernådigste resolution af d: 3 Januarij 1694, han Anders Joensson att plickta för Möökränkning sina 40 mark Smt, ock Konan Gunilla Andersdotter för Lönskeläger, sina 20 mark Smt; der jämppte de och skohla effter 9 Cap: och 4§ utj Kongl. Majj ttz Kiörkiolagh, ståå på plicktepalen en Söndag, och sedan taga utj församlingen, offentlig absolution och aflössningh. Skohlandes och han Anders Joensson des utan, till barnssens uppehållande, åhrligen till henne årlaggia och betahla 6 dr Smt, så Länge som hon det försörjer, dock stånde fadren frjtt, att när barnet från spånan är afwändt, sielf det att försörja, på hwilken händelse, honom tillåtes de förberörde 6 dr Smt innehålla: och der hoos böör af henne åtniuta 3 mark Smt om åhret, till des det sig sielfft ernära Kan. Men skulle de blifwa twistade om tijden, huru Länge hwardera skall barnet försörja; då må han det 2ne år för see med födan och hon det 3 de
-------------------------------	----------------------	---

Ting den 30 september – 3 oktober 1702 i Vik – fortsättning.

Kampetorp Döltorp	Skee Skee	(12) S: dag ställes för Rätten och anklagades aff Ländzmannen Wäll tt Thomas Kiäpp, för olofliget omgiänge och Lägersmåhl drängen Erick Andersson på platsen Kampetorp och qwinneperssonen Rangil Olufzdotter, som för dette boodt på Dåhltorp men nu är wijstandes hoos berörde dräng, hwilken qwinnespersson har varit giffit med en Man Oluf Engebreckzsson benembd, den hon Klagade wara afrijmbd ifrån henne för 5 åhr sedan och följt af Landet med en Löös Kohna, Kierstin Andersdotter benämbd, som tient hoos berörde hennes Man och henne: för hwilken han och war Kommin utj uppenbart ryckte, att den tijd han ännu hemma war henne hafwa höfdat. Och då han warit borta ifrån henne 3ne åhr, haf r denne Rangilla för 1 och 1/2 åhr sedan, kommit utj Lägers måhl och omgiänge med denne drängen; hwilket de nu bäggie tillstodo, effter som och hon af ett sådant omgiänge reedan för Långt födt barn, begiärandes de bäggie nu att få hwarannan ächta, efftersom hennes för dätta Man, skall förbrutet sitt ächtenskap med henne -----osv <i>Aé: Målet avslutas på sid. 32 med följande</i> Resolutio. Rätten finnar skiähligt att gifwa det Högwördige Consistorium utj Giötheborg här af dehlachtighet der iämpte åstundandes, att det Högwördige Consistorium/: hwilket tillkommer der öf r censurera, om emillan slijcke perssoner, med ett godt samwette ächtenskapet må byggias och fullkombnas, wille sig utj detta måhlet uthlåta, om dessee perssoner på de här åberoppade skiähl måge eller Kunna admitteras till wigning ock Copulation med hwarannan. Och sedan det Högwördige Consistorium härpå resolverat. Där då desse till gifftermåhl med hwarannan att träda, ey skulle tillåtne blifwa, will då TingsRätten effter Saakzens beskaffenheet, dem bäggie Låta afstraffa. Önskandes iu förr iu heller Tings Rätten att undfåa dehlachtigheet af det swar, som Högwördige Consistorium här utj gifwandes warder, på det saaken så mycket snarare må kunna till ändskapp skyndas. Imedlertijd blifwa desse personer strängeligen förbudne med hwar annan något wijdare omgiänge eller boningh tillsamman hafwa, till att undwijcka större förargelsse och beswär, som deraf torde dem förorsaakas. <i>(Aé: Bosse Forsström har gjort en komplett utskrift av detta mål-se i medlemsbladet för Strömstads släktforskare i dec. 2003.)</i>
Hälle Össby Mörk Vässby Ytten Svinesund	Lommeland Näsing Lommeland Näsing Näsing Hogdal	(13) S.d. infan sigh för Rätten Tullnähren Wällachtat Erick Olufsson utj Hälle, och presenterade en Cautions skriff, dat: Hälle d: 26 September 1702, hwar utj befinnes, att Nämbdemannen Lyter Olufsson i Össby, Vincentz Anulphsson i Mörck, Anders Larsson i Wässby, och Halfward Olufsson i Ötten, sig utj borgen och Löffte sättia, för den upbördh, som Kongl. Cammar Collegium och öfwerdirecteuren af Stoorä Siötullarna, honom anförtrödt, wed Hälle och Swinnesundz Tullplatzer att inhämpta, hwilken sin Caution, som de nu alle närwarandes tillstodo; warandes och de af den förmögenheet, nu för tijden, att Kongl. May:tt hoos dem sin förnöielsse åthniuta kan, der berörde Erick Olufsson skulle komma till att något blifwa skyldigh: Altderföre blef honom bewilliat, att des Cautions skriff på wanligit sätt, med häradzhöfdingens underskrift, sampt des och häradetz Sigill, verificeras skulle.

Ting den 30 september – 3 oktober 1702 i Vik – fortsättning.

Rogstad Kollekind Grållös	Skee Skee Skee	(14) S.dagh förekom Oluf Nilsson i Rougstadz Cronohem i Skiee socken boende, beklagandes sig att hans granne Hans Mattzon honom tillfogat denne sommar stoor orätt, både på des åker och angh i sådan måtto, att den första hans Långeteeh på ången warit 4 och $\frac{1}{2}$ aln bredare än hans proportion borde vara emot Olufs. Den andra ångeteeegen sade han warit Lijcka wid änderna, men mitt på 3ne alnar bredare än han borde vara. den 3die har warit 4 alnar bredare än han borde vara emot Olufs. Sedan klagade han, att Lijka beskaffenheet med alla twärspiällen warit, så att hans granne på hwar teege der hade 2 eller 3 ahlnar öfwer sin rätta proportion utj bredden, der till med, beswårade han sigh att det finnes en stoor olijckheet utj åkerteegerna, så att Hans Mattzssons alla åckerteegar, hafft dels 4 allnar, dels 2 eller 3 utj bredden, mehr än de borde utj sin proportion emot Olufz hafwa. Hwarutj på Nämndemannens Joen Larssons i Kollekind, Siutzrättarens Oluf Anderssons i Grållös, Annund Perssons i Rougstad och Erick Torstenssons ibidem wittnesbördar, refererade: dem han förmente med honom sådant kunna bewittna, emedan berörde Män warit af Cronones BefallningsMan beordrade dätta syna och beese, som och i sanning skohle således befunnit hafwa, effter giordt mätningh åthskillige gånger, både med stång och snoo eller snöre. Derpå swarade Hans Mattsson, att hans granne Oluf intet wille gåå med honom, när som Åcker och ågeteegarna måhltes i sär, och derföre skall det hans skuld vara, om här wid skulle något emot hans willia fehlta vara. Oluf swarade, att offta när han fölgt med, hafwer Hans fördt stängen så orätt, att hans teeger blifwit bredare, der till med skall offta händt, att när som ångeteegarna ähro wordne dem emillan mätte och uthmärckte i gräset; att Hans Mattzsson uthslagit märcket och giordt annat märke igen i stället, som warit orätt, och Långt gådt in på hans teege: det dock Hans ey wille motståå. Samptel. synnemannen aflade sin wittnesEed i denne saak, och berättade Olufs klagan vara sann, och skattade den skadan som Oluf Nilsson i Roughstad Lijdet dätta åhret, igenom Hanses åwärkan vara, utj ången till 2 Laas höö å 2 dr Smt; och utj åckeren till $\frac{1}{2}$ Tunnas uthsäde: Hwilket dee effter dätta åhretz åhrswäxt skatte för 2 Tunnor Korn som wärderas till 4 dr 16 /: Smt, Hallmen till 12 träfwar å 2 dr 8 öre Smt; Synnemännens omackz belönande, beräknade Oluf Nilsson till 4 dr Smt, Nock för de 2ne dagar de till Tinget upwacktat, 4 dr Smt; utj Rättegångs Expenser och till Ståmbnings och dombs uthlössande sade Oluf sig der utom komma till att kosta 24 öre Smt, förutan hans tijdzförspillan derföre han 16 öre Smt prætenderade. Resolutio. Såsom det igenom 4 redelige och beskiedelige dannemens som woro Nämndemannen Joen Larsson i Kollekend, siutzrättaren Oluf Andersson i Grållös, Ammund Persson och Erick Torstensson ibidem, eedelige Wittnesbörder är intygat och bewijsat, det Hans Mattzsson i Rougstad utj Skiee socken tillfogat sin granne Oluf Nilsson ibid, en oförswarligh åwärckan, både uti åcker och angh, mehrendels på alla hans ånge och åckerteeger, och att Oluf Nilsson der igenom en Märckelig skade Lijdit hafwer, nämbl:n till 2 Laas höö å 2 dr Smt, och en half Tunna Korn uthsäde, hwar af han åth minstone kunnat åthniuta 2 Tr Korn, a 4 dr 16 öre Smt, så och 12 träfwar hallm, a 2 dr 8 öre Smt, Ty blifwer Hans Matzsson pålagder först berörde skada med 8 dr 24 öre Smt ersättia och betahla, till Oluf Nilsson des granne. Skohlandes och der iämpte, för en slijck åwärckan Hans Mattzsson effter 16 Capet: B:B: LL: plickta sina 3 mark Smt, så och till synningsmännen, som 2ne dagar användt till denne skadans besicktigande, sampt 2ne dagar uppwacktadt wid Tinget, om denne saaken berättelse att giöra, 8 dr Smt betahla; Tesslickest utj rättegångs omkostningar och för des tijdhspillan, till sin Contrapart, 5 mark Smt erläggia.
---------------------------------	----------------------	--

Ting den 30 september – 3 oktober 1702 i Vik – fortsättning.

Rossö Holma Torgonö Hessland Hogen Säm Håkeby	Tjärnö Skee Tjärnö Lur Lur Tanum Tanum	(15) S.d: förekom Simon Ifwarsson på Rossöön , hwilken och äger och bruckar 2/3 utj Skattehemmanet Hollma utj Skiee socken, och Nils Hanson Ibidem, bäggie Klagandes öfwer samptel. Hees Landz skattejordägander i Luur socken, Halfward Jacobsson, Oluf Mattzsson och Nils Thorgerson, hwar utj ochså Sahl. Grim Anderssons barn en dehl äge, för hwilka deras Moderbroder Halfward Jacobsson swarade: nämbl n, att de skohla af bett hans äng till Hollma hörande, och der hoos kullkastadt hans giärdes gård, som han der omkringh satt hafwer hwilken giärdesgård dersammastädes, skall före hans tijd stådt hafwa, som de bewijssa wille med Hans Jörranssons i Torgunnes wittnesbörd, /: een Man om sina 60 åhr och något der öfwer :/ hwilken der om en säcker Kundskap hafwa skall, emedan han en Lång tijd hafwer bodt på Hollmaa; Hesslandz boerne Exciperade emot denna Kiäranderne tahlan således, föregifwande, att Kiäranderna hafwa flött giärdzgården som tillförende stådt Nordan för bäcken, in på södra sijdan, om den samma, och således ey på Heesslandz boernes ägor, och stängt dem ifrån deras watten; hwartill Simon neekade, beroppandes sig på förberörde Mans wittnesbörd: emot hwilken ingen Exception giordes, hwarföre han och till wittnes Eedens afläggjande i bäggie parternes närwaro, admitterades, dock sedan han blifwit troligen påminter sig erhindra, hwad Eedgång hafwer att betyda: då han sedan således berättade: att han bodt 18 åhr utj Hollma, och 13 åhr sedan utj Torgunne warit boende, och utj samma stad som giärdzgården stod den tijden, så stäär och han ännu. Men på den tijden han bodde i Hollma, gick intet Hollma äng ut till denne giärdesgård, som är der söder utj marken, emillan Hollma och Heessland, uttan Hollma brukade ett ängestycke, som kallas Ödegården, och emillan des giärdesgård, och denna giärdes eller dehles gården, som Klagas wara öpnad, war ett stycke uthmarck. Nu sedermera hafwa Hollmaboerne intagit dätta styckiet, och Lagt det till sin äng, hwilken som förberördt är, Kallas Ödegården och på den tijden han bodde i Hollma, höllo så wähl Heesslandz boerna som Hollmeboerna denne giärdzesgård, för ett rätt skillie märckie dem emillan, ståendes i samma rum nu denne giärdesgården som der finnes, som han då stod; och Halfwardz faderfader Nils bodde på den tijden i Heessland, män hwarken han eller någon annan i Heessland talade då om någon annan skillnad de förberörde hemman emillan, än denna. Heesslandzboerna sade att de hafwa 2ne Råasteenar att wijsa, som skohla nogsampt betyga, att denne dehlesgården, går in på dem. Simon sade några Lagelige dehle eller råasteener icke der emillan finnes; utan giärdesgården altijd giordt skillnad. Resolutio Rätten finner skiähligh, att undertäcknad HäradzHöfdinge, med Nämndemannen Regart i Hougen, Hans i Sämb, och Gude i Huggeby , taga denna twistigheet under besicktnigh, sampt parternas så wähl Hollmas som Heesslandz boernas å bäggie sijdor åberoppade dehlemärken; sedan hwilket är skiedt will sig Tingz Rätten wid nästa Ting, der om difinitive utlåta.
Råsshult Hälle	Lommeland Lommeland	(16) S:dag förekom Oluf Gunnarsson i Rösshult , förmyndare för des Sahl. broders Mickel Gunnarssons omyndige barn och tilltahlade des efterlätne Enka, hustru Gunnila Erickzdotter i Hälle , begiärandes att hon måtte ställa en wederhäfftig Caution och Löffte för det Bruuk hon besitter utj Hälle i Lommelandz socken .-.-.-.osv
Knarrås Norge	Lommeland	(17) S.dag betalte Mårten utj Knarrås i Lommelandz socken siättepenningen af sin dotters hemmangifft, som till Noriet blef gifft .-.-.-.-.osv

Ting den 30 september – 3 oktober 1702 i Vik – fortsättning.

Treje Gilltorp Oxtorp Nibben	Skee Skee Skee Skee	(18) S: dag Kiärade Nämndemannen Anders Andersson i Trija till Per Matzsson i Giltorp i Skiee socken, angående det han skall åter Lefrerat till drängen Biörn Erichsson utj Oxetorp och unge piltén Simon Clafvsson i Niben, deras yxar af hwilka Trulls Andersson hans sohn, hafwer tagit deras yxor 8 a 14 dagar före S: Johannis tijd, när de blefwo befundne på hans skough olofligen hafwa flått någon Näfwer, och Lagdt den neder hoos Per utj Gilltorp. .-.-.-.-osv <i>Aé: Målet avslutas med rättens beslut som var följande:</i> ----- Resolutio: Rätten fant skiähligt, påläggia Per Mattzsson i Gilltorp i Sice socken, betahla 8 öre Smt, för det Asspelödf, som des barn huggit på Nämndemannens Anders Anderssons skough utj Trija nästförledna Midsommarstijd, börandes för det öfriga erläggia till honom 16 öre Smt för det dess dräng eller sohn utj 2ne dagar för denne saaken skulld, här uppwacktat wid Tinget, och 8 öre Smt, till den utwärdade stämbnings betahlande. Drängens Biörn Erichssons i Oxtorp samt pilltens Simons i Nibben begångne förseende med Näfwerflående på Trijas äger, gaf kiäranden Anders Andersson effter. Lät sig och benöja dermed, att Rätten förestälte Per Mattzssons hustru Margreta Knutzdotter otienligheeten der af, att hon på kiörckiwägen något utlåteligh warit, emot Andersses sohn Truhls Andersson, för det han yxen af des folck tagit när de utj hans faders skough befundne woro, en orättmätig åwärckan giordt hafwa. <i>Aé: Målet står på sid 38-39.</i>
Kollekind Treje Sälten	Skee Skee Skee	(19) <i>Aé: Ett mål där Kollekindsborna Joen Larsson och Anders Trullsson kommer inför rätten avseende en "wattuflood" Där står att saken gäller</i> "de förberörde Kollekindz boernes Lidna skada af Wattuflooden, d: 23 Julij näst tillförenne" .-.-.-.-.- <i>Aé: På slutet står:</i> Sammaledes bewittnade och desse (<i>Aé: Här avses nämndemännen Anders Andersson i Trija och Hans Simonsson i Sällten samt befallningsmannen Bengt Månsson</i>), att berörde wattuflood, uppstijgit, på deras åcker och wähl en Tunnas utsäde der uttaf fördränt och forskiämp, som sedan intet Kunde Komma antingen till någon wäxt eller mognad wart för den skulld, detta dem såsom ett sanfärdigt wittnesbörd der öfwer, bewilliat att Extraderas under Häradetz Sigill, på det de sin Nöd än wijdare hoos Högbemälte Hans Excellences måge Kunna underdån ödmukast andraga.
Åseröd	Skee	(20) S: dag kom Nils Olufsson i Åsserud, på ett halfft skatte och halfft Crono hemman boendes i Skiee socken beläget, för Rätten klagandes på sin granne Anders Assmundzsson ibidem, påståendes att han måtte igenbekomma 4 och ½ rdr, som han hafwer utgifwit till sin granne, för några åhr sedan, när Nils effterlåtitt blef att behålla den öfre Qwarneforssen och Qwarnehuset, som woro Långt bättre och behållnare, än den nere Qwarneforssen och Qwarnhuset som bröstfälligt war, bäggie till Åsserud Liggjande förmenandes Nils, det hans kiäromåhl, hafwer med sig så mycket bättre skiähl, som sedermera effter tingsRättens Resolution och domb af den 5 Octobris 1697 Anders Assmundzssons Qwarn åhr worden uthäfwen; der igenom han tillträdt halfwa den öfre forssen, wid hwilket tillfälle Nils hulptit honom till att flytta opp utj öfre forssen hans qwarn: hwarigenom Nilsses qwarn som der allena förr stodh, skall wara Långt ringare af värde giorder, än hon då war, när de första gången förh..tes? och han Nils i anledning der af till Anders Assmundzsson, de 4 och ½ rdr utgaf-----osv <i>Aé: Målet står på sid 40-42</i>

Ting den 30 september – 3 oktober 1702 i Vik – fortsättning.

den 2 Octobris

Treje	Skee	(21) Sa dag beklagade sig Nämndemannen Erlig och beskiedelig Anders Andersson i Trija i Skiee socken, att hans granner runt omkringh, giöra stoort intrång på hans enskylte skough till Trija, både med Lööfbryttande och Näfwerflående, samt annor åwärckan, honom till ganska stoor skada och förfång, begiärte altså att han igenom Tings Rättens förbuud emot slijckt intrång måtte beskyddas: fördenskull fant Rätten skjähligt här igenom att förbiuda: det ingen ehoo han wara kan, må underståå sigh med näfwerflående, Lööfbryttande eller annat giöra någon åwärkan på hemmanetz Trijas enskylte skough, utan ägarens Lof och minne, wid sina 3 mark Smtz plickt, för hwar gång de beträdas här emot handla. Hwilket förbud igenom Ländz Mannens och en af Nämndemännens tillsägiande, för de omkring boende grannar, böör kunnogt göras, såwijda det sin krafft och wärckan äga skall.
Mörkebacka	Skee	(22) S:d. blef bewilliat att Hans i Mörckebaka i Skiee socken, effter Kongl. diurfångsordningen de A:o 1664 d:18 p ^{ten} skall undfåå 2 dr..Smt af de dertill distinerade medel för en Wargh han fält haf' nästförledne Wår, effter Nämndens betygande.
Skånim Björneröd	Skee Skee	(23) S:d. blef bewilliadt, att Oluf och Anders i Skånhem i Skiee socken, åtniuta skohla effter Kongl. Majj ttz diurfångsordningh de Ao 1664 d; 18 p ^{ten} , 3 dr Smt af de der till anslagne medel for 3ne Wargungar, de nästförledne sommar utj Biörneröd z marcken tagit hafwa; hwilket i Lijcka måtto Nämnden betygade sant wara.
Giöralles by Blomsholm Masseberg Sälten Kollekind Vadalsrät	Skee Skee Skee Skee Skee Skee	(24) S.dag blefwo åboerna af Giöralles by utj Skiee socken af 2 hehla gårdar bestående, nämbl. Hans Rassmusson, Håkan Gunrödsson, å Crone, samt Rasmus Gunnarsson å skattegården i samma by, under Blommers hohlm hörande, boende, med Massebergs byes i samma socken af 3 hehla hemman bestående, samptl. åboer som woro Jöns Andersson, Lars Trullsson, Per Ericksson och Hans Ammundzsson etc, utj häradzskrifwarens wällbetrodde Jonas Erickssons närwaro, således förehnte, om det Rough säde som Massebergs boerna nästförledne åhr utsått effter någon liungbränningh i utmarcken östan före nämbl. att Massebergs boerne skohla igenbekomma sina der uthsådde 3 sättingar eller en skieppa Rough; Giöralleboerna behålla Grödan, den de der sammastädes för några weeckor sedan, upskurit hafwa. Om sielfwa Råågången berörde hemman emillan, blefwo i Lijcka måtto samptl. åboerne således förlijckte; att Rååmärcket ermälte byer emillan, skall hädaneffter gåå ifrån den upwijste dehlestenen och tilll warpet, deräst Nämndemännen Hans Simonsson i Sältern , och Joen Larsson i Kollekind , skohle utj parternas närwaro 2ne Laggillda Röösser uplaga, fädan? föllier det sedan bergs öffsen, alt Nord igenom, in till Waadals Rät möter. Skohlandes Giöralles boerna med sitt Liunghbrännande och flere Rättigheter in till denna Linien hädaneffter obehindrat utkomma; Men hwad Muhlbetet anbelangar blifwer det emillan Massebergs och Giöralle boerna hädan effter som här till utj bäggias deras utmarcker dem emillan communt och samfält.

Ting den 30 september – 3 oktober 1702 i Vik – fortsättning.

Nöddö	Tjärnö	(25) S:d: förekom Sören Joensson (<i>Aé: Sörens rätta efternamn var Olsson, vilket framgår av vigselbok m.fl. kyrkoböcker</i>) i Nöddöön i Skiee socken, beklagandes sig ganska högt öfver sin granne Juhl Olufssons hustru Ibid: Ingrid Erichsdotter benämbd, för det hon beskymfatt och Kallat hans hustru Barbro Wättlesdotter, ey allenaste en Trullkohna, som han med Wittnen bewijssa wille; som war hustru Marin Nilsdotter, Rears hust; ibid: och hussqwinnan hustru Olugh, så och hustru Giöranne Bryngelssdotter, och gässen Hans Trullsson hans legopilt. utan och Tesslijckest, när som hans hust; gick till henne. och befrågade, hwarföre hon henne med en så swår beskylldningh hade angripit. /: det hon först af sine barn förnamn, den andra då med slijke beskylldningar ey allena continuerat. och med en ofornuftig Munn och ord. utan och jämbwähl henne med hugg och slag öfwerfallit och en blånat och blodwijtte slagit; hwarföre han begiärte, det Ingrid Erickzdotter, sådanne sine beskylldningar nu måtte bewijsa, eller och derföre Lagligen plickta. Skohlandes dätta sig tilldragit, af dätta tillfället. att först blef en wädur af Booskapen för Sören i hiehlstångat. och några dagar der effter blef en wädur af Booskapen för Ingrid stångat; Hwilket hon sagt, att des granneqwinna skulle hafwa henne uthsändt Ingrid Erickzdotter swarade sig intet påminna Kunna, att hon styckt tahlat och sagt, och om så skulle wara skiedt, förmeener hon, att det af en stoor/storr Ifwar hoos henne sig förorsaakat, utj hwilken han intet weet, hwad hon kan talat! Rätten tillsporde henne, hwarföre han war så Ifrigh blefwen! Hon/han? swarade; att hon/han? tahlte derom att wäduren war stångad! Rätten frågade, hwarföre hon war så wreder på sin granneqwinna! Hon sade att hon kom in till henne utj hennes stugu och trätta på henne; och då skall dätta tahlte förelupit. <i>Aé: Målet avslutas på sid 47 med följande.</i> Rätten företoug saacken till dombs, och war större dehlen af Nämnden i den mening, att Ingrid skulle böta 3 mark Smt för denna beskyullningh, emedan hon sig sielf der utj rättat och den samme återkallat Resolutio. Såsom hustru Ingridh Erickzdotter utj Nöddön i Skiee socken med någon skiählig bewijssning icke kan fulltyga, ey heller för Lag och Rätta sökt att bewijsa sin granneqwinna, hustru Barbro Wättlesdotter på Nöddön, den swåra beskyllningh af en TrullKohna. som hon utj ett ijfwert mood och sinne, henne nästförledne sommar på kastade; utan fast mehra sin fehlichtigheet erkiändt, och den afbedit, sampt offenteligen inför Rätten sin beskylldning återKallat; altså finner Rätten skiähligt frijsägia hustru Barbro Wättlesdotter, för een sådan Lastelig beskylldning, som henne är worden påkastadh, sampt och i Krafft af det 43 Cap: Ting b: beläggia hust: Ingrid Erichsdotter med 3 mark S:t plickt, för sådan sin oförswarlige uthlåtenhet. börandes och hon der iämpte plickta 3 mark Smt effter 13 Cap: Sårram: b: LL.: för det hon hust: Barbro en Kindpust slagit, hwar af Barbro är blifwen under ögat blå. Skohlandes och utj Expenser till sin Contrepart, 4 dr Smt erläggia och betahla.
Hjältsgård Hjältsgård Övre	Skee Skee	(26) S.dag förekom Oluf Eskillsson utj Giällsgård i Skiee socken å skatte Cronoboendes Generalinnan Wällb:ne fruu Anna Bergengreen tillhörigt, påståendes att niuta dehlachtigheet, utj skiutznings Rättigheeten, med Cronogården Öfre Giällsgård; hwars Åboer Oluf Björsson och Mickehl Jacobsson, tillstädes woro, der emot högt protesterades, och tillkiänna gifwandes, att Cronogården som 9 dr Smtz högre skatt draga skall än skattegårdens, den lilla förmånnen utj Långsambliger tijder innehafft utan skattegårdens intrång, och derföre begiärte de der wid blifwa conserverade. Resolutio. Tings Rätten kan intet underståå sig, att tillägna åboerna på nedre gården utj Giällsgård, som är skatte Crone, dehlachtigheet utj den Lilla förmånnen, som Åboerna på Crono gården ibidem, wid siutzandet här tills allena och utj Långeliga tijder hafft: Hälst emedan Cronogården, högre skatt och Ränta än skattegården åhrligen drager. Men om åboerna på nedre gården förmene sig hoos hans Excell:ce Högwällb:ne Hr Gouverneuren och Ammiralen sådanne skiähl förebringa kunna, hwar igenom sådant må dem tillåtas, Lembnas dem frijheet, sådant att underdån. ödmukast ansöckia.

Ting den 30 september – 3 oktober 1702 i Vik – fortsättning.

Utängen Daftö Rundö- tången	Skee Tjärnö Tjärnö	(27) S: dag förekom Skougwachtern Rassmus Höök i Uthängen , Klagandes att på Dafftöön 2ne Eeckar för några pass 4 år sedan ähro huggne, hwarföre han begiärar, det måtte Dafttööboerna Jöran Björnsson och Jöns Persson Ibidem; dertill swara: emedan de ettdehra sielfwa eller igenom sitt folck Lära slijckt hafwa wärckställt; emedan utan dehras wettskap, ingen Kunde sådant der föröfwa, dem owettandes. bäggie desse neekade att hafwa huggit berörde Eeckar. Jöran tillstod omsijder, att 2ne Eeckar äro huggne der sammantädes, en utj smidie Klåfwan, och den andra Söder på Runnöödtången , hwilket och Jöns Persson änteligen å sijd Lytomer? ,måste bekiänna; fast bäggie i förstonne sade sig intet wetta, om der några Eeckar woro huggne. Giorde dock bäggie höga Contestationer, att de intet wetta hwem som är bannemannen der till, eller dem huggit hafwer. Jöran sade att han hördt sägies, det Jönsses drängiar, skohlat huggit den ena i smidie Klåfwan: hwilken och skougwachtern sade med jord wara öfwerhöllgd; Men kan intet minnas, hwilken dheraf dem som honom tient, det skulle warit, eller hwad des nampn war. der om icke heller af Jöns, någon Kundskap Kunde erhållas, hwem den drängen war, och des nampn som honom då tiente, hwilket han sade sig ey Kunna påminna. Resolutio Rätten finner skiähligt, att till näste Tingh, skougwachtern Rassmus Höök införskaffar nöiachtige bewijs hwilken de omtwistade Eeckar skall på Dafttöön huggit hafwa : Jöran eller Jöns ibidem eller och deras folck; och om den ena Eekestubben, finnes med jord öfwerhöllgd. Till hwilken tijd och de drängiar, som på några år tillbaka, tient Jöns på Dafttöön, och så måste inciteras på hwilken Göran på Dafttön haf r bekiänt, att dee den ena Eecken hafwa nederfält.
--------------------------------------	--------------------------	--

Uppbud

Hälle Buvall Uddevalla Långö Bodalen Änneröd	Lommeland Skee Tjärnö Lommeland ?	(Aé: Någon har med blyerts numrerat uppbuden. Jag skriver i huvudsak endast gårdsnamnet) 1 betr. Hälle i Lommeland 2 4 Tolfftingar Skyld uti Buwall i Skiee socken försålde af hust: Margreta Sahl. Thorger Willhelms för 12 rdr Courrent blefwo effter derå undfångit Kiöpebref daterat Uddewalla d: 22 Septemb: 1702, för Sören Mattzsson på Långöön upbudne 1 gnn 3 betr. Boodahlen i Lommeland 4 betr. Ännerud - socken ej angiven 5 betr. Boodahlen i Lommelands sn 6 betr. samma Boodahlen 7 dito
---	---	--

Aé: Ovanstående visar samtliga mål i protokollet.

Således som föreskrifwet finnes, wara agerat, tahlat och swarat, ransaakat, befunnit, resolverat och dömbdt, betygar underteknadh medh mitt nampns och Sigills undersättiande. Acctum Ao loco et tempore ut Supra

Gudmundus Nordhbergh
Sigill

Från Ala:9

TANUM

Anno 1702 d. 6 till den 8 oktober hölls ordinarie laga ting med allmogen av Tanums härad å rätten tingstad gästgivargården Hede.....

-----35 mål-----

Aé: Jag har inte skrivit av något från detta protokoll.

Ingemar Lantz har skrivit av hela. Se mitt gårdsregister för hans material.

Från Göta Hovrätt

Volymbeteckning hos SVAR EVIIAABA:33 kort 2-3/3

Handstilen är väldigt småstilt och svår att tyda

BULLAREN o KVILLE

Anno 1702 d. 13 till dhen 18 Octobris, höltz ordinarie Laga Tingh medh allmogen aff Qwille och Bullarens häradher å rätten Tingstadh giästgifwaregården Rabbalsheedh, nerwahrandes Cronones Befalldningsman Welbetrodde Bengt Månsson på Wättelanda; samt effterfölliande, aff bäggie häradhernes Eedsworne Nembdemen som war

aff Qwille häradh

Gunnar Larsson i Ytterby

Knut Hansson i Dahla

Bengt Angrimsson i Leersteen

Erich Jonsson i Bottna

Jacob Olufsson i Däfwelandh

aff Bullarens härader

Gude Andersson i Fagerhult

Anders Hansson i Fresslandh

Oluf Hansson i Sundzhult

Assmund Knutzson i Sämb

Anders Olufsson i Nafwerstad

Jacob Svensson i Uhlsrödh

-----58 sidor med ca 55 onumrerade mål -----

UTDRAG

Grimslätt Solhem	Kville Kville	S.d. tillsattes utj dhen afljдне Nembdemannens Gunnars utj Grimslättz lediga rum, dannemannen Bryngel Pedersson utj Sohlim som både aff Cronones Befalldningsman och hehla Nämnden, såsom en alfvarsam och reedelig samwettzman recommenderadhes: hwilken och nu fördhenskulldh, sin Nembdemans Eedh medh hand å book afladhe.
---------------------	------------------	--

d. 14 October

Naverstad Skramme- stad Änge- bråtarne	Naverstad Naverstad Naverstad	S.d. infant sig för Rätten Kyrckioheerden i Nafwerstadh , ..wördige? och wällärde Hr Peder Giädda, kiärandes til Ass..gil? Wättleson i Skrammestadh , angående 2ne ängestycken benämbde Ängebråtarne ----- osv <i>Aé: Målet omfattar ca 3 sidor</i>
--	-------------------------------------	---

Således som föreskrifwet står, wara emillan dhe åfwanförmälte parter agerat, tahlat och swarat, ransackat, sententierat, resolverat och dömbdt: blifwer medh mitt nampns egenhändige underskrift och wanlige Sigills tillsättiande betygadt. Actum Anno Loco et tempore ut Supra

Gudmundus Nordhbergh
(Sigill)

UTDRAG

Anno 1702 d 2 till den 6 December höltz Extraordinarie Ting på Skogar uti Wätte häradh -----

Svinesund Hogdal	Hogdal Hogdal	<i>Aé: Vid detta ting avhandlades åter målet mot Johan Plander</i> <i>Målet och tinget avslutas på sid. 148. Alltså ytterligare 47 sidor för samma mål.</i> <i>Målet avslutas med följande:</i> Hwadh angår dhet Wälb:ne Hr Öfwersten och Commendanten Storm, igenom sin sohn Hr Leutnanten Ullrich Storm, adjudanten Mattiss Uhrdall, och dee 3ne Män widh Swinesundz färgestadh, Plander inom Swerries Rijkets gräntzor, och wår Allernådigste Konungs Jurisdiction, skall angripa Låtit, slåå, binda, swårigen handtera, sampt dess kläder Wåtsäck, häst och sadell, iempte penningar öfwer sin rätta Summa till sigh anamma, och alltsammans öfwer gräntzen åth Norrietz Rijke föra; thesslikest honom dersammastades utj häcktelssse, järn och boldt sättia; medh mera som på honom wåldsamligen skall föröfwat wara: Dhet blifwer effter Kongl. M:tz Höga Justitiærevisions Nådigste resolution af förbesagde Dato til sin behörige höga ort hemställt och Lembnadt. Elliest hwadh widkommer Planders förde kiäremåhl så wähl emot Anders Hansson i Houdahl, som färgemannen Olof Andersson wid Swinesundh, angående dhet de uttan hans willie och weetskaap hans kläder, och saaker skohla Låtit til dhe norrska öf:rkomma. Derlijkwål dhem nogsampt skall bekandt warit, huruledes de norske här inom gräntzen honom angripet, hwar uti dhe ursächta sigh ey förstådt för sin enfalldigheet skulldh annat, än då Plander öfwerfördes, han bordt hafwa till sigh för hwarriehanda sin nödwändigheet, dess tillhörige saaker. Så emådan heela Nembden betygade, dhet och nogsampt af dheres bekante Enfalldigheet kundbart är, dhet Anderss Hansson i Houdahl, och Olof Andersson widh Swinesundh, af ijdel enfalldigheet och uttan något argt upsååth, låtit kläderna medh sadelen öfwerkomma; ty kan tings Rätten dhem derföre medh någon plicht icke beläggia. Uttan finner för skiäligt, att så wida Hr Öfwersten och Commendanten /: hwillken Plander tillijka med desse för samma kläder och saaker högst beklagat /: icke skulle framdehles, när saken om wåldsamheeten sluten blifwer, finnes berättigadt, att innehålla dhe saaker, som han ifrån desse till sigh komma Låtit: dels emot dhet, som för honom skall reterat på dhe penningar Plander honom ifrån tagit hade: Deels och för andre honom af Plander orrsakade bekostninger: Då skola desse till Plander restituera nembl. Anderss Hansson dhe 2ne klädesbylltor, och Olof Andersson sadelen; på hwillken händellsse dhe hoos Hr Öfwersten sin regres måge sökia, dhet bästa dhe gitte och kunna. Blifwer och Anderss Hansson för dhet öfriga befrijad; från dhe swåra beskyllningar, hwarmedh Plander honom graverat: nembl. att hafwa wist sigh een otrogen och oreedelig Cronones undersåtare, idhet han låtit til dhe norrska, hoos hwillka Plander då war, föllia hans bylltor. Och borde fuller Plander, för sådanne swåra, men obewisslige beskyllningar, med behörigh plicht beläggies. Dher Anderss Hansson icke redan sielf tyckte, att Plander igenom sine förgripellsser, utj dhet tillstånd sigh försatt hadhe, att han på honom någon wijdare? .satisfaction? (<i>Aé: Texten oläslig genom skada</i>) ey kunde bekomma. Emot denne domb, försporde Plander, doch uttan några uppwijste appellations penningar, om han måtte fåå appellera: der på man honom förestälte, att uti en slijk saak, appellations penningar intet kunde emottages, om dhe än anbudne blifwet: Warandes saaken des uttan den Högl: Kl: Giöta Rijkets Hofrättz Nådige Högrättwijssa bepröfwande underkastadh.
---------------------	------------------	---

Således uti förbesagde måhl: wara nämbd och skrifteligen agerat thalat och swarat wittnat, raansakat befunnit sententierat och dömbdt betygar underteknad medh mitt nampns egenhändige underskrift, och Sigills tillsättiande. Actum An: Diebus et loco ut Supra
Gudmundus Nordhbergh
 (Rester av Sigill)